

VARASTOKIRJASTO

165 1946806

C2 13 000013 *Vste.*

Karjalain *pojat*

No 1
1958

MAANPUOLUSTUSVÄEN LEHTI

Peruskalliomme
— maanpuolustus

**Rakennusliike Aaltio
ja Eskelinen Oy**

**Joensuun Ymp.
Osuusmeijeri**

Urheiluliike M. Kakkonen

Karjalainen Kauppa-Aitta

Arvi A. Lallukka

P. Kemiläinen Oy

Vesi- ja Lämpöjohtoliike

P. Kotilainen Oy

Vanha Apteekki

Karl Mannelin

Joensuun Rauta

**Joensuun Vuota- ja
Nahkakomppania Oy**

Koivula Oy

**Suomen Osuuskauppojen
Keskuskunta**

Rauma-Repola Oy

Sarvamaa Oy

**Pohjois-Karjalan
Kirjapaino Oy**

**Joensuun Tavara-
keskus Oy**

Karjalan Talon Ravintola

Oy Kaukas Ab

**Pohjois-Karjalan Metsän-
hoitolautakunta**

Tarma Oy

KANSIKUVA: Kuninkaallisen Karjalan Jääkärijoukon miehiä Joensuun nykyisen kauppatorin paikalla olleella harjoituskentällään. — Mauno Seppälän piirros.

KARJALAN

POJAT

MAANPUOLUSTAJAIN LEHTI, RESERVIN, KODIN JA KASARMIN YHDYSSIDE

POHJOIS-KARJALAN RESERVIUPSEERIPIIRI

JOENSUUN RESERVIUPSEERIKERHON

juhlavuosi

Pääkaupunkiin jo v. 1925 koko maata käsittävän Reserviupseerikerho r.y:n perustamisen jälkeen alkoi kohta käydä selväksi, ettei yksi kerho tyydytä koko maan reservin upseeriston tarvetta. Eri puolille maata alkoikin vähitellen syntyä paikallisia reserviupseerikerhoja ja muutenkin reservin upseerien lukumäärän jatkuva lisääntyminen antoi aihetta tehostempaan toimintaan. Toukokuun 17. päivänä 1931 perustettiin jo toimivien kerhojen keskusjärjestö — Suomen Reserviupseeriliitto r.y.

Keskusliiton perustamisen jälkeen alkoi kehityksen uusi vaihe. — Uusia kerhoja alettiin perustaa entistä runsaammin ja vihdoin helmikuun 28 päivänä 1933 tuli Joensuun vuoro. Joukko Joensuussa ja sen ympäristössä asuvia reserviin kuuluvia upseereita kokoontui silloiseen Turistihotelliin Rantakatu 11 perustamaan kerhoa. Edellämainittu päivä katsotaan Joensuun Reserviupseerikerho r.y:n perustamispäiväksi. Käytettävissämme ei ole tarkkoja tietoja,

ketä tässä perustavassa kokouksessa oli läsnä, mutta ainakin ensimmäiseen hallitukseen valitut res.ltn. Paavo Ansas puheenjohtajaksi, res.vänr. A. Hallberg varapuheenjohtajaksi, res.ins.ltn. Esko Setälä, res.vänr. M. Kuhmonen, Mauno Pankakoski (silloin Hällström), res.ins.ltn. Tor Sundqvist, Sulo Halttunen, Väinö Maula ja Yrjö Piipponen, varajäseniksi res.ltn. Toivo Kuivalainen ja res.vänr. Ahti Nevalainen. Lisäksi olivat läsnä ainakin res.vänrikit Eino Takola, Veikko Kurki ja Iikka Koivula.

Vuosien 1933—39 toimintaan sisältyi luentoja, esitelmää, karttatarjoituksia, kilpailuja, yhteisiä kerhoiltoja, juhlatilaisuuksia ja retkeilyjä Ilomantsiin, Kuopioon ym. Kerran järjestettiin kaupungilla mainoskulkue kerhon toiminnan tukemiseksi. Pääpaino pantiin kuitenkin ampumatoiminnalle.

Kerhon jäsenmäärä näyttää ensimmäisenä vuotena olleen 17 ja kasvaneen sitten n. 50 jäsentä käsittäväksi, minkä kehityksen talvi- ja jatkosota sitten keskeytti.

Sota-ajasta johtuen varsinainen kerhotoiminta pääsi uudelleen alkuun v. 1946. Jäsenmäärän kasvu sotien jälkeen on sotia edeltäneisiin vuosiin verrattuna ollut valtava. Ennen sota Pohjois-Karjalassa oli Joensuun kerho ainoa. Tietävästi ensimmäisenä perustettiin Värtsilän kerho ja välirauhan aikana Nurmeksen ja Lieksa—Pielisjärven kerhot ja myöhemmin jatkosodan jälkeen loput piirin kahdeksan kerhoa. Vielä kerhon 20-vuotisjuhlavuonna kuuluivat kerhon toiminta-alueeseen (vähän aikaisemmin myös Kuusjärvi): Joensuun kaupunki, Pielisen suun kunta, Ilomantsi, Eno, Polvijärvi, Rääkkylä, Liperi, Pyhäselkä, Kiihtelysvaara, Tuupovaara ja Juuka. Nytemmin harvennetuna painettuihin kuntiin on perustettu omat kerhot.

Onnittelemme!

Y. Kärkkäinen:

POHJOISKARJALAISIA KANSANJOHTAJIA JA SISSIPÄÄLLIKÖITÄ

Maakuntamme huomattavimpana kansanjohtajana ja sissipäällikkönä mainitaan aina Olli Tiainen. Vaikka asia näin lieneekin, ei meillä ole syytä unohtaa muitakaan, ehkä ei yhtä kuuluisia, mutta silti runsaasti aikanaan mainetta niittäneitä ja Pohjois-Karjalan puolustuksen hyväksi toimineita talonpoikaisjohtajia. Tällaisina mainittakoon erityisesti ilomantsilaiset Mikko Sallinen ja Lauri Roivas sekä Rätty-veljekset Enosta. Mikko Sallinen ja Lauri Roivas ja toinen Rätty kuuluvat »hattujen» sodan aikoihin, v:een 1742; toinen Rätty toimi jo ison vihan kestäessä.

Kyseessä olevan hattujen sodan aikana oli Kymenkartanon ja Savonlinnan läänin maaherrana K. J. Stiernstedt ja kun hänellä ei ollut varsinaista sotaväkeä, puolusti hän lääninään menestyksellisesti talonpoikien avulla. Aluksi näillä oli päällikkönä upseereita, mutta kun luutnantti Bergman ja vänrikki Knorring Kiteen pappilassa vastoin talonpoikain tahtoa häpeällisesti antautuivat 9. ja 10. 3. 1742, eivät talonpojat enää halunneet upseereita johtajikseen, vaan valitsivat omat päällikkönsä.

Kuuluisin nyt kysymyksessä olevista oli Mikko Sallinen. Kansantarinoissa kunnioitetaan häntä kenraalin nimellä, kun taas Roivas on hänen kapteeninsa. Itse asiassa Sallinen kuitenkin oli köyhä talonpoika Koveron Konnunniemen kylästä. Sallisen ja hänen joukkonsa ansiota on, että Pohjois-Karjala säästyi vihollisen hävitykseltä pitkälti kesään 1742. Sallisen kuuluisin urotyö oli Öllölän Paukkurinteen taistelu 4. 4. 1742, jonka jälkeen venäläiset vetäytyivät rajan taa. Kesäkuun 9 pvnä 1742 lähetti Stiernstedt vuorostaan Sortavalaa vastaan joukon talonpoikia parin upseerin johdolla. Tähän retkeen Sallinenkin miehineen osallistui. Venäläiset olivat kuitenkin saaneet hankkeesta vihiä ja tyhjentäneet kaupungin. Retkeläiset polttivat kaupungin ja kaksi läheistä talonpoikaistaloa.

Maaherra Stiernstedtin kirjeenvaihdossa puhutaan paljon »kuuluisasta Sallisesta» ja »ravakoista, uskollisista Karjalan suksimiehistä.»

Lauri Roivas oli kotoisin Koveron Eimisjärven kylästä. Hän oli käynyt maaherra Stiernstedtin käsystä tämän luona Rantasalmella, jossa hänet määrättiin seutunsa nostoväen päälliköksi. Kansan muistissa Roivas miltei voittaa Sallisen. Häneen ja hänen miehiinsä eivät muka luoditkaan pystyneet. Paukkurinteen taistelussa hänkin oli osallisena. Kerran myöhään syksyllä kun 300 rajantakaista oli matkalla koteihinsa pyrkien Mäntyjoen sillan yli Tuupovaaran ja Kinnasniemen välillä, olivat Roivas ja hänen vähäiset joukkonsa ehtineet katkaista sillan vuoliaiset. Kun vihollinen oli tullut sillalle, hyökkäsi Roivas heidän selkäänsä, jolloin monia kaatui, useitten myös hukkuessa sillan pettäessä. Osa vihollisista

pakeni Honkavaaralle metsäsaunaan, johon sitten paleltuivat. Toisella kertaa oli Ilomantsia ryöstellyt vihollisjoukko palaamassa rajan taa, kun Roivas joukkoineen yllätti heidät nuotiolla. Vihollisjoukko tuhottiin melkein kokonaan. Saaliin Roivas korjasi talteen ja palautti omistajilleen. V. 1744 Roivas pyysi Ilomantsin kihlakunnan oikeudelta todistusta sodan aikaisesta toiminnastaan. Hän anoi valtiolta jonkinlaista palkkiota teoistaan. Stiernstedt puolsi anomusta esittäen, että sekä Roivaalle että hänen etevimmille taistelutovereilleen myönnettäisiin 20 hopeataalaria. V. 1745 jaettiin palkkioita Öllölän taistelun johdosta.

Rättyjä oli useitakin ja he kaikki olivat kotoisin Enosta. Vaikea on sanoa, kenen ansiosta tarinat ovat syntyneet. Asiakirjoissa ei nimiä ole mainittu, mutta kansa heistä on kertonut useita tarinoita. Kontiovaaran salolla hän oli kerran teljennyt yksin metsäriiheen yhdeksän rosvoa, jotka hän sitten kirveellään kaikki surmasi. Kelvän kylässä Vornan sillan pohjoispuolisen särkän päässä hän oli kerran tavannut kahdeksan vihollisen sissiiä nuotiolla. Näistä hän surmasi heti ensi laukauksella kaksi ja toiset, kuullessaan Rädyn huudon muka miehilleen: »nyt miehet joutukaa», syöksyivät suinpäin läheiseen Hattaralampiin ja hukkuivat. Rätty oli yksinomaan sissipäällikkö ja kansan tarinoista päätellen sangen voimakas mies ja uhkarohkea toimissaan, jota vihollisetkin suuresti pelkäsivät. Sen, että kysymyksessä eivät ole pelkästään kansantarinat, todistavat viralliset asiakirjatkin.

Kun hallitus v. 1788 Karjalan puolustusta jälleen yritti järjestää, se vielä muisti näitä v. 1742:n talonpoikaispäälliköitä: Eversti B. J. Hastfehr antoi kapteeni O. F. Wetterhoffille määräyksen, että aliupseereiksi etupäässä otettaisiin entisten rahvaanjohtajien »mainion Sallisen, Haapalaisen, Hämäläisen ym. lapsia ja perillisiä, heidän esi-isiensä urotöiden takia.»

»Ken henkens' isänmaalle tarjoaa
ja isiensä puoltaa kunniaa,
sen nimen povessansa kunnan kansa
kalliina säilyttävi muistinansa.»

(Olli Tiaisen hautapatsaaseen hakatut säkeet.)

Vapaussodan ylipäällikkönä Mannerheim kävi tarkastusmatkalla Karjalan rintamalla ja joutui etulinjassa ankaraan luotituiskuun. Siellä hän näki karjalaisen talonpojan, joka luotien vinkunasta ja ylipäällikön tulosta piittaamatta jatkoi vain ampumistaan. Mannerheim teki kunniaa hänelle ja sanoi:

— Kiitos osoittamastanne rohkeudesta.

Karjalainen soturi keskeytti tuokioksi ampumisen, vilkaisi ylipäällikköön ja sanoi:

— Kiitos, sitä samaa vaan!

SISSIPATALJOONA *TAISTELEEE*

Tauolla karttoja tutkimassa.

Karjalan Jääkäripataljoona suoritti 3.—6. 2. 58 harjoituksen, joka samalla oli kotiutuvien miesten viimenen näyte kunnostaan, tiedoistaan ja taidoistaan.

Pataljoonasta oli muodostettu sissipataljoona, jonka vaativana tehtävänä oli tuhota vihollisen selustassa oleva tärkeä huoltokeskus.

Maanantai-iltana oli joukko valmis. Pimeyden laskeuduttua vaarojen harteille lähti joukko liikkeelle valkoisiin lumipukuihin verhoutuneina. Kasarmin valot jäivät taakse, hanki halkeili avaajien tieltä, ahkioiden vetoliinat kiristyivät, metsä nieli valkopukuisen joukon ja vain kolme latua oli merkinä sissiosaston lähdestä. Lumihuutaleita putoili harvaksen repulle, joka sisälsi kaiken, mitä lähipäivien aikana taisteluissa tarvitaan ja lisäksi tarpeellisen määrän ruokaa ja vaatteita. Matka suuntautui tutun Jaamankankaan kautta. Saavutaan tielle ja se ylitetään häiriöittä. Viimeinen komppania peittää jäljet tarkasti ja saatuaan kaiken entisen näköiseksi lähtee pataljoonan perään. Tällä tavalla estetään joukon paljastuminen viholliselle ja voidaan rauhassa jatkaa matkaa.

Lumihuutaleiden sokaisema kuu luo heikkoa valoaan maahan ja ainoastaan lähimmät miehet voi pimeydessä erottaa. Pimeydestä huolimatta matka joutuu nopeasti. Suunta muuttuu etelään. Ylitetään jälleen tie ja jatketaan kohti Pielisjokea. 2. K siirtyy eteen ja äsken edessä hiihtänyt 1. K. varmistaa tien ylityksen ja jää viimeiseksi. Hiihdetään tasaista joutuisaa vauhtia. Luonto ympärillä on aivan hiljaista, kuin kuollutta. Akkia räsähtää terävä laukaus, toinen ja sitten yhtämittaista katkeamatonta räsähtelyä. Valoraketti singahtaa ilmaan ja valaisee

maaston. Vihollinen on iskenyt viimeisen komppanian kylkeen. Pataljoona kiristää vauhtia ehtiäkseen alta pois. 1. K saa tehtävän sitoa vihollinen ja vetää se pois pääosan laduilta. Rakettien valo jää taakse. Harvaksen kuuluvat laukaukset kertovat taistelun kulusta. Ylitetään Pielisjoki ja aistit valppaina sukeltautuu joukko uudestaan turvallisen, suojaavan metsän sisään. Vihollinen on jäänyt, mutta joka hetki ollaan valmiina pahimman varalle.

Aamuisen kajon saattelemana tullaan ensimmäiselle leirialueelle. Nuotiot syttyvät nopeasti. Liekit nuoleskelevat ahnaasti pakin kylkiä. Lumi sulaa vedeksi, josta joku keittää vahvat kahvit, toiset taas makoisat sissivellit. Ruoka maistuu ja ihana lämmin olo voittaa ruumiin — nukuttaa. Nuoret sissit vaipuvat sikeään uneen, roihuavan nuotion lämmössä.

Mutta kaikki eivät nuku!

Johtajat suunnittelevat jatkoa ja vartiomiehet valvovat valppaina turvaten toveriensa levon.

Päivä valkenee ja osa joukosta lähtee tiedustelu-tehtäviin, toiset kunnostavat varusteitaan ja valmistautuvat tulevaan taisteluun. Käskyjä annetaan ja jokaisen sissin on tiedettävä tarkasti mikä on hänen paikkansa ja tehtävänsä, jotta hän pystyisi täyttämään paikkansa hyvin ja tehtävän suoritus onnistuisi pimeydestä huolimatta.

Ilta pimenee. Taas lähtee joukko pimeyden, sissien liittolaisen, saattelemana matkaan. Suuntana on etelä, vihollisen huoltokeskus, tavoite, jonka tuhoaminen tuottaa suuria tappioita viholliselle, mutta auttaa omia tovereita, jotka paraillaan täyttävät tehtävänsä puolustusasemissa.

Noin neljä tuntia hiihdettyään saapuu pataljoona kohdealueelle. Ryhmitytään äänettömästi hyökkäystä varten. Hyökkäyshetki lähestyy. Aseet ovat valmiina rinnalla. Joku ryhmänjohtaja kuiskaa vielä viimeiset ohjeet miehille. Lähestyvän taistelun jännitys kuvastuu kasvoilta. Vilkaistu kelloon. Vahvistettu mars-merkki kulkee miehestä mieheen. Pataljoona lähtee äänettömästi liikkeelle. Vähäisinkin melu paljastaisi hyökkäyksen ja yllätys epäonnistuisi.

Oikealla kajahtaa ensimmäiset laukaukset. Hälytys on tapahtunut. Puiden välistä näkyy miehiä kii-reesti juoksevan aseisiin. Nyt on kiire. Terävät pikakiväärin sarjat rikkovat hiljaisuuden ja niihin yhtyvät kiväärien yksittäiset laukaukset. Pian täytyvät notkelmat, vaarojen laet, koko metsä aseiden rätinästä. Vasemmalla laukeaa miina. Oikealla aloittaa pk terävän puheensa. Käsikranaatti viuhah-taa ilmaan ja tavoittaa maalin. Pk vaikenee. Eteen-minen jatkuu. Kumpare kumpareelta vallataan ja vihdoin singahtavat valtavat tulenloimut taivaalle. Ammuslaatikot räjähtelevät. Koko varastoalue on yhtenä tulimerenä.

Tehtävä on suoritettu.

Taivaalle syttyvät kolme valorakettia. Irtaantu-mis-merkki. Tulitus harvenee. Siellä täällä valaisee raketti maastoa. Pataljoonan pääosa irtautuu ja suuntautuu etelään. Nopeasti on päästävä alta pois ennenkuin vihollinen saa lisävoimia.

Taas puhkotaan latua koskemattomiin hankiin. Välillä muutetaan suuntaa. Jälkikätkä estää takaa tulevat yllätykset. Miehet hiihtävät äänettöminä. Uni rupeaa painamaan silmäluomia. Reppujen paino tuntuu raskaina hartioilla. Sitkeästi painutaan kui-tenkin eteenpäin. Pannaan suuhun sulamaan pala-nen näkkileipää, joka antaa lisää voimia väsyneille lihaksille.

Kaksitoista tuntia ollaan yhtämittä oltu liik-keellä, kun vihdoin päästään tukialueelle, jossa ovat kätkeytyneet teltat. Asetetaan varmistus uhanalaisiin suuntiin ja vartiomiehet majoitusalueen ympärille varmistamaan väsyneiden miesten lepo. Kaminan kylki punoittaa. Pakissa keitetään nopeasti lämmintä juotavaa ja särpimeksi haukataan leipää ja makka-
raa. Yksitellen vaipuvat päät repuille ja hetken perästä kuuluu ainoastaan tasaista, syvää hengitystä. Ansaittu uni laukaisee lihakset ja uutta voimaa vir-taa jäseniin.

Päivän kuluessa sissit keräävät voimia, kunnosta-vat välineitään ja valmistautuvat taas hämärän tul-len jatkamaan matkaa. Tehtävä on suoritettu ja nyt palaa pataljoona omalle puolelle. Vaikea vihollis-
asemien läpi murtautuminen on edessä.

Pimeys peittää tienoon. Pakkanen on hieman kiristynyt. Käskyt on annettu jo päivällä valmiiksi. Lähdetään liikkeelle, nyt kohti omia linjoja. Matka sujuu vihollisen häiritsemättä. Vasemmalla loistavat kirkkaasti Joensuun valot.

Harjoitustahan tämä on ollutkin, vaikka välillä kaikki on tuntunut niin todelliselta. Siunattu rauha vallitsee maassa. Puolenyön aikoihin saapuu joukko hyvissä voimissa omiensa luokse. Valmiiksi pysty-tetyt teltat odottavat majoitusalueella. Nopeasti

Kaikki tapahtukoon rakennukseksi

Meihin nykyajan ihmisiin on pesiytynyt paljon sellaista, mikä ei ole Jumalalle mieleen eikä isän-maalalle onneksi.

Jos valtakuntamme jokainen kansalainen koettaisi olla hyödyllinen kunnan ihminen, olisi siitä sellainen siunaus kansallemme, etteivät muutkaan kansat sal-lisi kenenkään meidän suverenisuuttamme loukatta-van.

Muistakaa, että olittepa rikkaita tai köyhiä, kar-tanosta tai torpasta, kaikki te olette ensi sijassa suo-malaisia ja teidän tehtävänänne on puolustaa isän-maatanne, ei vaan sodan vihollista, vaan myös rau-hanajan sisäistä vihollista, eripuraisuutta, vastaan. Sitä tehtäessä teidän on seistävä rinnakkain.

Jos olette keskenänne eripuraisia ja ilkeämielisiä, aiheutatte sillä vahinkoa maalenne.

»Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin esitettävää: millä virsi, millä ope-tus, millä ilmestys, mikä aikoo puhua kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi.» 1 Kor. 14: 26.

»Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokullaisuus ja kateus ja kaikki panettelu, ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan vää-
rentämätöntä maitoa, jotta siitä kasvaisitte pelastuk-seen, jos olette maistaneet, että Herra on hyvä.» 1 Piet. 2: 1.

E. R.

soluvat kompaniat omille paikoilleen. Ryhmät köm-pivät telttoihin. Savu nousee kaminan torvista pak-suna. Lämpimät teltat houkuttelevat nuoret miehet nopeasti unten maille, ja kun niiltä mailta palataan on sotaharjoitus päättynyt. Seuraavana päivänä nau-titaan vahva ja ravitseva keitto, jonka jälkeen alkaa paluumarssi varuskuntaan. Vauhti pysyy hyvänä, ollaanhan kotiin menossa. Lähes sata kilometriä suota, kumpareita ja notkelmaa on takana päin.

Miksi tällainen harjoitus on pidetty?

Harjoituksessa on opittu käyttämään hyväksi suo-malaisen miehen ikuisia liittolaisia metsää ja pimeyt-tä. On opittu tulemaan toimeen niillä varusteilla, jotka mies kantaa mukanaan. Keitetty itse vellit ja keitot. On opittu nopeasti leiriytymään. Kohotettu ruumiillista kuntoa. Itseluottamus on vahvistunut. Lyhyesti sanottuna on itse kukin havainnut useam-man vuorokauden elämisen, taistelemisen ja liikku-misen korvessa mahdolliseksi. Ja tällaisen harjoi-tuksen jälkeen valtaa mielen hyväolo ja hämmästyk-sen aalto, joka hokee lakkaamatta:

»Minä selvisin, minä kestin, minä voin luottaa itseeni.»

Juuri tämä tunne tekee mahdolliseksi tulevaisuu-
dessakin selviytyä ehkä vieläkin rasittavimmista teh-tävistä niin sodan kuin rauhan aikana.

V. Helle.

Alokaaksi korpivaruskuntaan

On helmikuun 15 päivä vuonna 1958. Pieksämäeltä lähtenyt kiskobussi kiittää kohti päämääräänsä, Joensuuta. Vaunuissa istuu pari-kolmekymmentä nuorta miestä enemmän tai vähemmän pamppailevin sydämin. Olemme menossa suorittamaan asevelvollisuuttamme Pohjanmaan Tykistörykmenttiin, jonka sijaintipaikka on Ylämylly. Monet meistä eivät ole kuulleet puhuttavankaan tästä syrjäisestä, metsien keskellä sijaitsevasta ns. korpivaruskunnasta, ja meistä tuntuu kuin olisimme menossa kohti tuntematonta päämäärää, josta ei ole paluuta. Vanhemmat, asepalveluksensa suorittaneet toverit ovat kertoneet meille mitä mielikuvituksellisimpia juttuja kehoista parakkiasunnoista, huonosta muonasta ja monista muista puutteista. Sentähden sydämemme tykyttävätkin tavallista kiivaammin, mutta yritämme kuitenkin näyttää iloisilta, ja kerromme toisillemme juttuja armeijan oloista.

Ylämylly seuraava, ilmoittaa konduktööri tyrehdyttäen näin meidän keskustelumme. Alamme pukeutua päällystakkeihin ja otamme matkalaukkumme ja kassimme alas hyllyiltä. Pian kiskobussi pysähtyykin ja astumme pimeähkölle asemalaiturille, jossa eräs sotilas kehoittaa meitä kokoontumaan määrättyyn paikkaan. Kiskobussi jatkaa välittömästi matkaa ja matkustajat, jotka ovat painautuneet nenä ikkunaa vasten, katselevat meitä kuin sääliä tuntien. Voi, voi — mitähän nuo raukat vielä joutuvatkaan kärsimään, olemme lukevinamme heidän kasvoiltaan.

Kolmijonossa lähdemme sotilaiden opastuksella kävelemään pitkin talvista metsän keskellä kulkevaa tietä. On parin kolmen asteen pikku pakkanen ja tyyni rauha tuntuu vallitsevan kaikkialla. Jonkin matkan kuljettuamme alkaa puiden välistä pilkahdella kotoista valoa, ja pian saamme kokea yllätyksen. Eteemme tulla tupsahtaa kylä korven keskellä. Kylässä näkyy olevan isoja taloja, joiden ikkunat ovat valaistut, ja muutamia katulamppuja siellä täällä. Eihän täällä taida niin kurjaa ollakkaan, kuin mitä toverimme kertoivat, ajattelemme mielessämme. Tuossa oikealla tuo pitkä matala rakennus on »sotapesä», ja tuo lumen peittämä alue tuossa vasemmalla on urheilukenttä, selostaa jonon etupäässä kulkeva sotilas. Eipä hullumpaa, tuumimme ja nyökäytämme hyväksyvästi päätämme.

Pian tulemme pitkän, kolmikerroksisen rakennuksen luo, josta on tuleva kotimme kelle lyhyemmäksi, kelle pitemmäksi aikaa. Täällä me ilmoittaudumme ja yksitellen meidät ohjataan omiin tupiimme, joissa aikaisemmin saapuneet asevelvolliset ovat meitä jo ovella vastassa. Pian tutustumme toisiimme, ja kasarmien ruokalassa illallisella käyneet pojat kertovat ruuan olleen erinomaista. Rupatellessamme ilta vierähtää nopeasti ja ensi vaikutelmaksemme kasarmista jää, että se on melko uusi ja siisti sisältä. Vuoteisiin olemme tyytyväisiä siitä syystä, etteivät ne ole päällekkäin, niinkuin monissa kasarmeissa on asianlaita. Paneudumme vähitellen vuoteellemme kahden laka-

nan väliin ja jäämme rauhallisina odottamaan seuraavaa päivää. Moni pojista ei kuitenkaan saa heti unen päästä kiinni, sillä kotiväki, äiti, isä, sisar, veli ja muutamilla perhe tulee mieleen. Mutta vähitellen heidänkin silmäluomensa painuvat kiinni ja he nukahtavat virvoittavaan uneen herätäkseen seuraavana aamuna reippaana päivän moniin puuhiin.

Ensimmäinen herätys ei suinkaan ole sellainen kidutus, millaiseksi olimme sen toveriemme puheiden perusteella kuvitelleet. Soittokello päräsi ja kovaäänisestä kuului »— ohi on, ohi on, ohi on —.» Pukeuduimme, kävimme aamulenkillä, peseydyimme, sijasimme vuoteemme ja lähdimme aamuteelle.

— Niin, samalla tavalla on tapahtunut jo monina aamuina. Nyt meillä on yllämme armeijan sotilaspuku ja olemme saaneet nopeutta lisää suorittaessamme tehtäviä. Olemme tottuneet elämään täällä yhdessä ja pidämme kasarmia väliaikaisena kotinamme.

Monenlaisia kommelluksia ja hauskoja tapauksia on mahtunut vaikka millä mitalla tähän ensimmäiseen viikkoon. Muuan alokas kutsui vänrikkiä korpraaliksi, toinen taas kutsui häntä kapteeniksi. Tervehtimisessä meillä on vielä paljon opittavaa, sillä siviilissä ei olla ollenkaan niin kohteliaita ja täsmällisiä kuin armeijassa. Sulkeisharjoituksissa ja sieltä palatessamme nauruhermomme ovat eniten pinnalla, sillä silloin tapahtuu niin paljon kommelluksia, ettei niille yksinkertaisesti voi olla nauramatta, vaikka harjoitus olisi kuinka rasittavaa tahansa. Esimiehemme ottavat asiat rauhallisesti ja alokas tuntee olevansa äidillisessä hoivassa, jonka jokaista askelta tarkkaillaan.

Mitä harjoituskenttiin, -maastoon ja yleensä harjoitusmahdollisuuksiin tulee, niin kaupunkivaruskunnat ovat lapsipuolen asemassa Ylämyllyn varuskuntaan verrattuna. Meillä on tässä äärellämme jylhää Pohjois-Karjalan korpiseutua vaaroineen, laaksoineen ja lampineen. Talvella on käytettävissämme vaihteleva hiihtomaasto ja kesällä uintia varten monen monet pikku lammet. Kaupunkivaruskunnissa olevat pojat saavat marssia joskus pitkiäkin matkoja päästäkseen sopivaan harjoitusmaastoon.

Loma-ajan vieton suhteen kaupunkivaruskunnat ovat korpivaruskuntia paremmassa asemassa. Kaupungeissa on useita elokuvateattereita, tanssipakkoja, teattereita j.n.e., jotka melkein tyystin puuttuvat korpiseuduilta. Ylämyllyn varuskunta on tässäkin suhteessa melkein kaupunkivaruskuntiin verrattavissa. Kolme kertaa viikossa on kasarmien omassa elokuvateatterissa esityksiä. Sotilaskodissa eli »sotapesässä» voi viettää mukavasti iltansa seurustelun, virvokkeiden ja erilaisten pelien parissa. Jos haluaa kaupunkiin iltalomalle, niin Joensuu on vain 15 km:n päässä varuskunnasta ja sinne on hyvät linja-auto- ja junayhteydet.

Jo alokaskauden ensimmäisen viikon aikana olemme tulleet huomaamaan, että asevelvollisuut-

*Hyvältä maistuu soppa
ammuntojen lomassa.*

»KONTIOLAHDEN POJAT LÄHTI REISSULLE»

eli tunnelmia Sarriojärven ampumaleiriltä 18.—31. 1. 1958

Lauantaiaamun hämärä ei vielä täysin ollut väistynyt päivänvalon tieltä, kun jo ensimmäiset miehet suksilla sujutellen jättivät tutut kasarmit taakseen. Päävartiokin häipyi jo näkyvistä.

Joku sivullinenkin tien varrella ehti jo ihmetellä, minne nuo jääkärit taas ovat menossa. Jos hän olisi ollut kyllin utelias ja kysynyt, olisi hän varmaan saanut vastauksen: »Vanha lähtee Lappiin». Niin tosiaan, »vanhat» siinä olivat lähdössä Lappiin viimeisiä ammuntoja suorittamaan ampumaleirin merkeissä.

Sujuttelu päättyi Kontiolahden asemalle, jossa välittömästi pani merkille sen järjestelmällisen hyörintän ja pyörinän, minkä kuormaustouhu aiheutti. Siellä jokainen tiesi tehtävänsä. Joku kantoi vesitonkkia keittiövaunuihin, jotkut taasen järjestelivät suksiaan ja reppujaan jne, jne. Puoleen päivään mennessä kaikki näyttivät jo rauhoittuneen ja kotiutuneen parin päivän kuljetusta varten.

Ja niin vihdoin juna nytkähti. Mukavasti lave-reilla maaten ja välillä maisemien vaihtelua seuraten kuluihin matka nopeasti kuin siivillä lentäen, niin että maanantaiaamu tuli ennen aikojaan ja herätti pojat siihen todellisuuteen, että perillä ollaan. Ja tietysti oli jäljellä ikävä velvollisuus, purkaus, mikä sekini meni moitteettomalla ripeydellä, »vanhoja»

tamme suorittamaan tullessa olleet ennakkoluulomme ovat olleet turhat. Täällä kohdellaan miestä miehenä. Hänet opetetaan noudattamaan käskyjä järkähtämättömästi. Näin hänestä tulee täsmällinen ja tottelevainen. Hän oppii noudattamaan siisteyttä ja puhtautta kaikkialla. fyysillisesti hänen kuntonsa kohoaa. Koulutuksen päämääränä on tehdä hänestä mies, johon isänmaa voi hädän hetkellä turvautua.

Urho Nevalainen

kun näes oltiin ja »vanhat» tietysti hallitsevat jo nämä jutut. Mutta edessä oli vielä kymmenen kilometrin hihtomatka, ennen kuin varsinainen päämäärä: leirialue, oli saavutettu. Leppoisan huumorin merkeissä tuokin matka lykittiin. Siinä lykkiessä tuli pantua merkille noitten pohjoisten seutujen luonnon erilaisuus. Varsinkin puiden erilainen kasvumuoto ja kaatuneet sekä pystyssä törröttävät kelot vetivät huomion puoleensa. Ja lakeutta näytti riittävän joka taholle, niin että paikka oli ampumaleiriksi mitä otollisin.

Leirin kuntoon laittaminen oli ensimmäinen ja kiireellisin tehtävä perille saavuttaessa. Mikäs siinä, toimintaan vain. Miehet teltoihin käsiksi ja teltat pystyyn. Eikä siinä kauaa viivyttykään, kun jo ensimmäinen savupilvi kohosi kaminantorvesta iloisesti kohti korkeutta. Teltta toisensa perään kohosi ja lämpeni. Siinä ensilämmössä karistettiin kylmyys pois niin jäsenistä kuin mielestäkin ja uudella innolla tehtiin sitten ase- ja suksitelineet ja luonnollisesti myös riukula oli välttämätön, sillä siisteyshän on a ja o joka paikassa.

Niinpä oli lopulta pystyssä iloinen telttakylä ja jokainen saattoi hyvillä mielin viettää ensimmäisen yönsä havuvuoteillaan telttojen suojassa.

Mutta ei sitä sentään joka yö teltassa raskinut nukua. Täytyihän, kun kerran Lapin kairoille oli tultu, saada ihailta pohjolan kaunista, tunnelmallista talviyötä. Niin tuli myös tehtyä pieni yöllinen sissiretki. Niin kuin sissit ainakin rakennettiin oikein laavut ja yöllä sitten istuttiin tulen vierellä, laavujen suojassa, jutellen kaikenlaista mukavaa mitä mieleen sattui. Opittiinhan sillä retkellä erämiestaitoakin, ainakin se, että kannattaa ottaa huomioon nuotion sijainti ja koko laavuun nähden, sillä pahat kielet kertoivat, että eräällä laavulla oli toistunut Jukolan jouluyön näytelmä. Tosin matka naapurivaaraan ei ollut yhtä pitkä kuin Jukolan poikien »pakerrus».

Matti Puputti:

Muistojen päivänä

Kun uhkasi Suomen rantaa
tuhomyrskyn ruhjova laine,
kun aikoi polkea santaan
pyhimpämme tuo punainen paine,
niin nousivat vaaraa vastaan
heti miehet Karjalan,
teräs välkkyi katsannastaan,
luja tahtomus voittajan.

Nyt alkoi viesti lentää
soi kutsumus ylitse maan
ja valkoiset joukot entää
päin taistoja, voittamaan!
Vaikk' oli joukot pienet,
päämäärä ol' suuri niin.
Oli siirtyneet miesten mielet
vuossatojen unelmiin...

Kuin ennen, sankari-innoin
monet taistelot koitettiin,
niin nytkin, hehkuvin rinnoin
sodan seppelet voitettiin.
Vaikka raskaat lunnaat antaa
piti voittojen hinnaksi,
ne kalliin heelmän kantaa
vielä kaikkien riemuksi.

Ja vihdoin hiljeni pauhu
tuon taistelun tuoksinan,

pois haihtui sodan sauhu
kevätaamuhun, koittavan.
Nimet Hannilan, Hauhian, Sunin,
nimet Raudun ja Ahvolan
ovat mielessä sankarkuvin
ikirakkahan Karjalan.

Ja sen aamun koitossa luotiin
maassamme vaihe uus,
ja kauniina nähdä suotiin
kansamme tulevaisuus...
Sen aamun, sen kevään taikaa
me, veikot, vaalimme nyt,
me elämme kaunista aikaa,
jonka toive on täyttynyt.

Me veikot, tiedämme varmaan
mitä meidän tehtävä on,
jos rantoja Suomen armaan
tuho, turma taas uhkaava on.
Me tiedämme, tunnemme syvään:
Tätä maata ei vieras saa!
Viime sykkeeseen heikentyvään
joka mies sitä puolustaa.

Me emme unhoita koskaan:
Raja meitä niin lähellä on.
Ja se lähemmäs siirry ei, jos vaan
usko meissä on horjumaton.
Niin kauan kuin kätemme kestää
ja sydän rinnassa sykkii vaan,
me tahdomme turmasi estää,
sua suojata, kallehin maa!

(Kirjoitettu vapaussodan alkamisen muis-
topäivänä 1922)

Pari seuraavaa päivää kului valmistavien ammuntojen merkeissä. Krh:n kuivat »köhäisyt ja pst:n kimeät» kimmahdukset kaikuivat aina silloin tällöin kirpeässä pakkasessa. Näinä reippaina ulkoilun päivinä oli myös muona useammin kuin kerran miesten mielissä, sillä raikas ulkoilmahan kasvattaa ruokahalua. Sen jo huomasi siitä, miten kärsimättöminä miehet odottivat soppaansa soppajonossa. Ja kyllä riitti soppaakin »santsaajille» aivan yllin kyllin ja hyviä sekä kaloriapitoisia olivatkin leirin »sapuskat». Sitähän todistaa jo yksistään se viidenkymmenen litrat kermatonkka, joka erään ruokailun yhteydessä jaettiin maidon sijasta, tosin erehdyksessä.

Lopputapahtumat huipentuivat vahvennetun komppanian suorittamaan puolustustaisteluun ja vastahyökkäykseen. Tähän komppaniaan kuului neljä jalkaväkijoukkuetta, tykkijoukkue ja kiväärijoukkue. Aluksi pst ja krh suorittivat tulivalmistelun vihollisen ryhmitysalueelle. Vihollisen alottaessa hyökkäyksensä yhtyivät kk-joukkue ja kiväärijoukkue tulitoimintaan. Silloin olikin jo koko orkesteri mukana. Vihollisen onnistui tehdä pieni murto eräässä kohden puolustusasemaa, johon reservijoukkue krh:n tukemana teki onnistuneen vastahyök-

käyksen. Tähän tilanne päättyikin. Tämä harjoitus oli onnistunut, koska siinä havainnollisesti ja selvästi tuli ilmi eri aselajien niveltyminen toisiinsa, ja koska siinä oli todellisuuden tuntua.

Viimeisenä päivänä oli pataljoona seuraamassa oululaisen Pohjan Prikaatin suorittamia ammuntoja. Välittömästi tämän jälkeen alkoikin hyvästijättö jo niin tutuksi tulleelle leirille. Toisaalta haikein, toisaalta taas iloisin mielin alkoivat purkaustouhut ja teltat hävisivät yhtä nopeasti kuin olivat sinne ilmaantuneet. Jälleen sama hiihtomatka, sama juna-matka ja yleensä samat ulkonaiset puitteet. Vain tunnelma oli erilainen. Mielessä liikkui vielä edellisten päivien muistorikkaat tapahtumat. Olihan tämä ollut jokaiselle uutta.

Ampumaleiristä kokonaisuutena voinee mainita, että se oli opettava ja onnistunut. Mitä tulee tällaisen leirien merkitykseen ja tarpeellisuuteen niin jokainen mukana ollut lienee yhtä mieltä tällaisen leirin tarpeellisuudesta, sillä saavathan miehet tällöin tosimakua todellisuudesta ja oppivat katsomaan asioita laajemmasta »näkövinkkelistä».

»Vanha».

Karjalan Jääkäripataljoona laturetkellä

23. 2. 1958

Monien ideoitten isä, »Tahko», on aikaansaanut laturetkistään harrastushiihtäjille talvisen kokokokodan. Vuosi vuodelta ovat entiset retket temmanneet yhä uusia hiihtäjiä mukaansa ja uusia retkiä on syntynyt. Paitsi sitä, että talven lumi pakottaa monilla seuduin sukset jokapäiväisiksi liikuntavälineiksi, sukset suovat reippailijoille mainion liikuntamahdollisuuden Suomen luonnossa. Ja miksipä ei niitä jokainen käyttäisi hyväksensä — laturetkeenkin. Monesta melkein ylipitkät laturetken reitit aluksi pelottavat, mutta kuitenkin kiehtovat niin paljon, että mukaan tulee lähdeyksi kerran — ja retken tultua hiihdetyksi — toistekin.

Mikä on sen luonnollisempaa kuin sotilaitten osalistuminen tällaiseen retkeen. Kun jälleen suunniteltiin tämän talvista Pohjois-Karjalan laturetkeä, oli Karjalan Jääkäripataljoona alusta toiminnassa mukana. Talven aikana kylläkin tulee hiihdetyksi palvelushiihtona satoja kilometrejä, ja päivätaipaleetkin nousevat usein moniin kymmeneen kilometriin, mutta tällainen yhtäjaksoinen hiihtosuoritus on sittenkin jotakin erikoista.

Niinpä sitten 23. 2. 1958 aamuhämärissä klo 5.00 lähti ensimmäinen yksikkö taipaleelle. Hiihdettiin sulkeisosastoina, jotta vauhdin säännöstely, heikompien valvonta jne olisi helpompaa. Höytiäisen selkä häämötti laajana edessä, ja tässä vaiheessa jo monesta varmasti tuntui, ettei vastaranta eikä taipaleen päätepistekään koskaan koittaisi. Mutta siinä se meni. Päästiin Kunnasniemeen ja vaihteleviin maastoihin. Sotkumassa nautittu lounas ja vietetty lepotuokio antoivat uskoa ja voimaa edessä oleviin ponnistuksiin. Hiihdettiin Vaivion, Härkinvaaran ja Lykynlammen kautta Puntarikoskelle, jossa mehulla ja levolla lauduttiin viimeistä taivalosuutta varten takaisin varuskuntaan.

Ja ihme ja kumma, hämmästeli moni, että perillä ollaan. Ihmettelemistä lieneekin itsekullakin ensikerälaisella. Joukossa oli näet mukana vasta helmikuun puolivälissä palvelukseen astunut alokasjoukko. Reippaasti oli selvitty eikä matkalle ollut jäänyt kukaan.

Mitä sitten tällaisella retkellä saavutetaan? Tärkeintä lienee se, että heikkokin hiihtäjä saavuttaa luottamuksen omiin voimiinsa. Talvi on suomalaisen sotilaan liittolainen. Sen suomia etuisuuksia on käytettävä hyväksi. Maaston poikki hiihtäen ja sellaisista suunnista ilmestyen, josta ei juuri toimintaa odoteta, on suomalainen sotajoukko monet kerrat yllättänyt vastustajan. Ja tällaisen joukon jäsenenä jokainen tällä kertaa hiihtänyt varmasti uskoo pystyvänsä toimimaan.

Kokonaisuutena ajatellen pataljoonan hiihtosuoritus on arvostettava korkealle. Sulkeisosastona hiihtäminen on ei ole aivan helpoimpia tehtäviä. Mutta hyvin selvittiin tälläkin kertaa. Joukko solui ladullaan tasaisena rivistönä. Ei syntynyt ruuhkautumia eikä venynyt aukkoja. Vastaavanlaista suoritusta kuin

Karjalan Jääkäripataljoonan laturetki saataneen haakea täältä Suomenmaasta, saati löytyisikö vertaa olenkaan ulkomaitten armeijasta. Retki tuli suoritetuksi kaikilta kymmenessä tunnissa. Että retki onnistui kaikin puolin, johtuu monista seikoista. Etukäteishuolto hiihtovälineitten kohdalta takasi niiden kunnossapysymisen retken ajan. Säännöstelty vauhdinjako pitää »kelkassa» mukana vähän hiihtäneetkin. Lyhyet lepotauot ja muonitus retken varrella palauttavat uupuneet voimat ja antavat uskoa matkan jatkamiseen. Ja se, että vähän hiihtäneetkin jaksoivat loppuun, osoittaa, että suomalaisissa piilee perimmällä hiihtotaito ja -kunto.

Kun laturetki tuli hiihdettäväksi, katsottiin luonnolliseksi se hiihtää myös samana päivänä kuin yleinen hiihto tapahtui. Sotaväkihän harjoittelee ja esiintyy hyvin vähän suuren yleisön silmissä. Nyt oli tilaisuus näyttää, että se hyväksyy yleiset, rakentavat, kuntoa kohentavat kansalaispyrkimykset. Monen jääkärin rintaa nosti tämä näyttävä esimerkki. Ja moni jääkäri päätti mielessään, ettei häneltä tämä laturetkikerta jäisi viimeiseksi, vaan siviilissäkin hän ottaisi osaa vastaaviin retkiin. Hän tunsii veloituksen kuntonsa säilyttämistä kohtaan ja totesi pystyvänsä tällaiseen suoritukseen.

Mitä laturetki antoi ja mitä se otti, siitä annettakoon muutaman jääkärin ja sellaiseksi tulevan kertoa omin sanoin.

Alokas L. Huotari:

— Laturetki sijoitettuna Suomen jylhään luontoon on elämys, jonka olen aina uudelleen valmis kokemaan.

Alokas O. Rauno:

— Perille päästyäni ei siis ollut mitään sellaista tunnetta kuin »rättiväsyneellä» ja loppuunajetulla miehellä, vaan koko matkasta jäi vain hauska muisto. Ajattelin, että jos joskus siviilissä on mahdollisuus osallistua johonkin tällaiseen, niin en jätä tilaisuutta käyttämättä.

Alokas A. Kolari:

— Yleisvaikutelmani tästä laturetkestä on, että se on mieleenpainuva elämys useimmille meistä, jotka vähänkin harrastamme hiihtoa ja pidämme vanhoja esi-isiltä opittuja liikkumistapoja kunniaissa.

Alokas L.-P. Kvist:

— Olin oikein iloinen siitä, että kaikki jaksoivat hiihtää loppuun saakka. Se oli meidän komppanian kunnia.

Jääk. R. Toivanen:

— Tämä oli minulle ainakin sellainen kunnan koe, jota en aikaisemmin uskonut kestäväni loppuun, mutta suomalainen sisu vie vaikka läpi harmaan kiven.

Alik. T. Asikainen:

— Lähtöhetkellä epäilijöille — ja kukapa sitä ei olisi — 70 km:n hiihto lisää tuntuvasti itseluottamusta, jota tarvitaan niin monessa asiassa.

TEHDAS- OSUUSLIIKE

Tohmajärvi

Osuusliike Yhteishyvä

Tohmajärvi

Tohmajärven Auto Oy

Tohmajärvi

Opp. S. Toroskainen:

— Tästä retkestä en voi muuta sanoa kuin 'nasta' reissu.

Opp. R. Raunio:

— Kun pääsi sisään lämpimään, kävi saunassa ja ruokailussa, tunsin jokainen olevansa kuin uusi ihminen ja päätti hiljaa itsekseen, ettei tämä laturetki jää hänen ainoakseen.

Alokas S. Laukkanen:

— Sitten rupesi minulle tuntumaan pikku hiljaa nälkä, minä ajattelin, että kohta kai on ruvettava syömään. Silloin näkyi Sotkuma, taloja ja sotilaita ruokailupuuhissa. Minä ajattelin, että on hyvä saada syödä. Kun oli syöty, minusta tuntui, että on virkeämpinä olla. — Sitten rupesi taas nälkä tuntumaan. Ja seuraavalla tauolla otin vanikkaa taskuun ja söin sitä koko matkan Puntarikoskelle saakka.

Alokas N. Ruotsalainen (summa summarum):

— Kelju reissu. Väsytti loppumatkalla.

Alokas R. Siponen:

— Tämän retken tarkoituksena on, että näkee, mitä pystyy Karjalan jääkäri tekemään.

Alokas A. Tolvanen:

— Sotkumassa sitten suoritettiin se kaikkien odotama ja toivoma ruokailu. Vaikka aterian aikana hie-
man palelikin, niin ruoka maistui sittenkin, ja mieli pysyi iloisena ja virkeänä. Eräs huomattava seikka oli sekin, että nähtiin tyttöjä, joka tapaus nosti mielen korkealle.

POHJOIS-KARJALAN RESERVI- UPSEERIPIIRI

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin vuosikokous pidettiin sunnuntaina helmikuun 9. päivänä 1958 Joensuussa Karjalan Talon ravintolassa. Kokouksen avasi piirin puheenjohtaja, kapteeni Paavo Turtola Outokummusta luoden katsauksen itsenäisyyden 40-vuotistaipaleeseen, alkaneeseen merkkivuoteen ja piirin toimintaan, jonka jälkeen hän omisti muistosanat keskuudestamme poistuneiden majuri Erkki Enbergin ja vänrikki Emil Aution muistolle, joita kokous kunnioitti seisaalleen nousten hetken hiljaisuudella.

Hyväksyttiin piirin tilit ja toimintakertomus, jonka mukaan piiriin kuuluu 12 kerhoa ja n. 700 jäsentä. Piirin puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti uudelleen kapteeni Paavo Turtola.

Piirin hallitukseen valittiin vuosikokousedustajien ja kerhojen vuosikokouksessaan ehdollepanemina seuraavat:

Enon Reserviupseerikerho r.y.: Mustonen, Hemmi, jääkärikapteeni, varamies Laasonen, Martti, luutnantti.

Iiomantsin Reserviupseerikerho r.y.: Tuovinen, Aatos, luutnantti, varamies Posti, Helge, kapteeni.

Joensuun Reserviupseerikerho r.y.: Juntunen, Tauno, kapteeni, varamies Matikainen, Heikki, luutnantti.

Juuan Reserviupseerikerho r.y.: Järvelä, Mauno, vänrikki, varamies Nykänen, Simo, yliluutnantti.

Kiihtelysvaaran Reserviupseerikerho: Luukkanen, Unto, vänrikki, varamies Kytö, Aimo, lääk.kapteeni.

Kiteen Seudun Reserviupseerikerho r.y.: Pitkänen, Otto, kapteeni, varamies Lehikoinen, Paavo, kapteeni.

Lieksa—Pielisjärven Reserviupseerikerho r.y.: Tolonen, Aimo, kapteeni, varamies Simola, Jaakko, luutnantti.

Nurmeksen Reserviupseerikerho r.y.: Haapalainen, Veikko, kapteeni, varamies Nevalainen, Matti, yliluutnantti.

Outokummun Reserviupseerikerho r.y.: Myyryläinen, Risto, yliluutnantti, varamies Kettunen, Y. E., kapteeni.

Polvijärven Reserviupseerikerho r.y.: Tuomi, Väinö, kapteeni, varamies Björklund, Herman, lääk.kapt.

Rääkkylän Reserviupseerikerho: Karivuo, Erkki, luutnantti, varamies Anttila, Niilo, yliluutnantti.

Tohmajärvi—Värtsilän Reserviupseerikerho r.y.: Määttä, Olavi, luutnantti, varamies Rauma, Lauri, luutnantti.

Edellisten lisäksi kuuluvat hallitukseen itseoikeutettuna jäsenenä liiton hallitukseen ja valtuuskuntaan kulloinkin piirin alueelta valitut jäsenet.

Tilintarkastajiksi valittiin kapteeni Valto Panamo ja luutnantti Esko Eskelinen. Varalle luutnantit Onni Leppänen ja Kalevi Mannerheim.

Piirin hallituksen kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi kapteeni Tauno Juntunen Joensuusta.

RESERVIUPSEERIKERHOT v. 1957

JOENSUUN RESERVIUPSEERIKERHO R.Y:n TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 1957

Vuosi 1957 oli Joensuun Reserviupseerikerho r.y:n 25:s toimintavuosi. Kerho on kiinteästi pyrkinyt olemaan ajan tasalla maanpuolustusasiain kehityksessä, mikä on tapahtunut esitelmien, filmien ja keskustelujen avulla kerhoilloissa sekä julkaisutoiminnan kautta. Jäsenten fyysillisen kunnon säilyttämiseksi ja kohentamiseksi on järjestetty runsaasti kilpailuja ja ampumatilaisuuksia. Monien tilaisuuksien järjestelyssä on yhteistoiminta Joensuun Sotilaspiirin ja maakunnan kolmen varuskunnan, Karjalan Jääkäripataljoonan, Pohjanmaan Tykistörykmentin ja Pohjois-Karjalan Rajavartioston kanssa ollut erittäin kiinteätä ja kerho on saanut tältä taholta aulista ja arvokasta apua työssään. Reserviupseerien kanssa on myös ollut vilkasta yhteistoimintaa monessa muodossa. Muihin kerhoihin on ollut kosketusta paitsi kilpailujen yhteydessä myös käyntien muodossa. Niinpä kerhon puheenjohtaja ja sihteeri vierailivat Kiteen kerhon järjestämässä tilaisuudessa 22. 4. 58. Lisäksi puheenjohtaja kävi liiton edustajain eversti B. Ikosen ja kapteeni Kilven kanssa kaikissa piirin kerhoissa.

Toimintavuoden aikana on kerhossa ollut seuraavat osastot: naisosasto, hengellinen veljespiiri, nuorten osasto, urheiluosasto, voimistelu- ja käsipallojoukkue, veteraaniosasto sekä Kiihtelysvaaran ja Rääkkylän alaosastot.

Naisosasto järjesti vuoden aikana yhden myyjäiset ja arpajaiset sekä kuten aikaisemminkin, pikkujoulun. Lisäksi naisosasto on avustanut kerhoa juhlatilaisuuksien järjestämisessä. Veteraaniosasto on järjestänyt yhden illanvieton. Kiihtelysvaaran alaosasto muodostettiin itsenäiseksi kerhoksi 9. 10. 1957 ja Rääkkylän alaosasto 30. 10. 1957. Nuorten osasto on ollut erikoisena huolen aiheena, sillä sen toiminta ei ole ottanut luistaakseen monista yrityksistä huolimatta.

Kerhoilloissa ovat esitelmöineet eversti L. A. Airila, eversti R. Hirva, evl H. Mikkola, maj H. Huttunen, maj V. Pekkarinen ja maj Y. Kärkkäinen. Vierailijoina ovat esitelmöineet kerhoillassa 30. 1. 57 eversti V. Nihtilä aiheesta »Sotilaspoliittinen tilanne», kapt Erkki Palolampi ja luutnantti M. Mustonen ai-

Piirin työvaliokunta sai seuraavan kokoonpanon: Turtola, Paavo, kapteeni, puheenjohtaja, Juntunen, Tauno, kapteeni, varapuheenjohtaja, Rouhiainen, Erkki, yliluutnantti, sihteeri, Koivusalo, Aulis, kapteeni, urheilu-upseeri, Sorsa, Jukka, vänrikki, urheilu-upseeri, Pekkarinen, Veikko, yliluutnantti, piirijulkaisu, Kinnunen, Arvo, yliluutnantti, yhteysupseeri, Mustonen, Hemmi, kapteeni, piirihallituksen jäsenenä, Määttä, Olavi, luutnantti, piirihallituksen jäsenenä.

Ampumapuseerin valinta jätettiin työvaliokunnalle.

heesta »Reserviupseerien työpaikkaosastot» ja kerhoillassa 17. 4. 57 maj P. Puustinen aiheesta »Jeljärven retki v. 1943».

Pohjois-Karjalassa järjestetyn maanpuolustusviikon 31. 3.—7. 4. 57 viettoon kerho osallistui järjestämällä kristillisisänmaallisen juhlan 31. 3. 57 Seurakuntatalolla. Maanpuolustusviikon yhteydessä järjestettiin Joensuun Lyseon yläluokkien oppilaille tilaisuus tutustua Kontiolahden varuskuntaan.

V. 1957 aikana järjestettiin kaikkiaan 44 tilaisuutta, joissa oli osanottajia ja yleisöä 2.210 henkeä.

Kerhon joukkue osallistui 10. 2. 57 piirin talvikilpailuihin Lieksassa ja 27. 10. 57 piirin syyskilpailuihin Outokummussa. Lisäksi oli kolme kerhon jäsentä piirin joukkueessa liiton talvikilpailuissa Riihimäellä, missä kapt Aulis Koivusalo voitti kartanlunun. Kerhon jäsen vänr. Esko Lehti voitti toistamiseen liiton kolmiottelumestaruuden 3—4. 8. 57 Turussa. Kerho sai tehtäväkseen RUL:n maastomestaruuskilpailujen järjestämisen 25. 8. 57. Kilpailut järjestettiin ammunnan osalta Kontiolahden varuskunnassa ja maastokilpailun osalta Paiholan maastossa. Kilpailuihin osallistui yhdeksän oman kerhon jäsentä, joista viisi ainoastaan ammuntaan.

Huhtikuun alussa kerho osallistui Ylämyllyllä toimeenpantuihin Ylämylly—Outokumpu—Joensuu

PIIRIN PUHEENVUORO

1. Reserviupseeriyhdistysten vuosikokoukset pidettävä määräaikoina. Kokousten pöytäkirjoista jäljennökset piirille, että havaitaan tehdyt päätökset.
2. On hankittava oma postisiirtotili jokaiselle yhdistykselle, koska se helpottaa jäsenmaksujen perintää ja maksujen suorituksia liikeajan jälkeen.
3. Omien Leijonastandaarien myynti on saatava järjestetyksi paikkakunnalle esim. yhdistyksen puheenjohtajan ja -sihteerin toimesta.
4. Leijona-adressien myynti ja käyttö on myös yleistettävä. Adresseja on jokaiseen tapaukseen soveltuvia.
5. Piiri on neuvotellut myyntitavaroille 3 kk:n maksuajan ja siksi ei varojen vähyyskään saisi olla esteenä kaupanteon alkamiselle. Ohjeet saa tavarain mukana.
6. »Karjalan Pojat»- ja »Reservin aliupseeri»-lehtien tilausmääriä on **ratkaisevasti lisättävä**.
7. »Vuosia täyttävillä», maanpuolustustyössä ansiotuneille on syytä antaa Kiltakirja. Jakoperusteista neuvoteltava piirin puheenjohtajan kanssa.

Pj.

maastoampumakilpailuihin, mitkä suoritettiin hiihtäen. Kerhojen välisessä kilvassa Joensuun kerho jäi viimeiseksi, mutta mieskohtaisessa kilvassa tuli toinen ja viides sija. Touko-kesäkuussa toimeenpannuissa liiton massakilpailuissa saavutettiin pienoiskiväärissä 46 ja pistoolissa 59 hyväksyttävää suoritusta, mikä merkitsee edelliseen vuoteen nähden huomattavaa parannusta. RUL:n maastomestaruuskilpailuihin kuuluvassa maastoammunnassa oli kerhon paras mies 27:s. Kuopion ja Joensuun kerhojen välinen kilpailu suoritettiin 22. 9. 57 Onttolassa. Kilpailun voitti Kuopion kerho vakuuttavasti. Parhaat miehemme olivat mieskohtaisessa kilpailussa toinen pienoiskiväärissä, ensimmäinen ja toinen kuvioammunnassa sekä toinen pistoolin kouluammunnassa. Lokakuun 21 p:nä osallistuttiin jälleen maastoampumakilpailuihin Ylämyllyllä. Joensuun kerho selviytyi toiseksi ja mieskohtaisessa kilvassa saatiin toinen ja viides sija. Ampumaharrastuksen kasvaessa kerho tarvitsisi lisääseita. Kipein tarve olisi kunnollisesta pienoiskivääristä.

Lentopallo-otteluita on järjestetty Joensuun Lyseon voimistelusalissa ja osallistujia on ollut 10—20. Lentopallojoukkue on otellut neljä kertaa Outokummun kerhoa vastaan, vuoroin Outokummussa, vuoroin täällä. Jokamieskilpailuja on toimintavuoden aikana järjestetty kolme kertaa.

Taloudellisen aseman parantamiseksi järjestettiin kerhon nimissä arpajaiset vuoden alussa, jotka, kiitos jäsenten aktiivisen panoksen, onnistuivat melko hyvin, ja niiden antama puhdas tulo on tehokkaasti vahvistanut kerhon kassaa. Kerholla on edelleen taloudellisia vaikeuksia voitettavanaan, mutta noudattamalla harkintaa ja varovaisuutta varojen käytössä ne on voitettavissa.

KERTOMUS ENON RESERVIUPSEERIKERHON TOIMINNASTA V. 1957

Vuosikokouksessa hyväksytyn toimintasuunnitelman mukaisesti on kuluneena toimikautena pidetty kerhokokouksia jäsenten kodeissa, järjestetty ammuntoja ja urheilukilpailuja sekä osallistuttu itsenäisyys-temme 40-vuotisjuhlien järjestelyyn Enossa.

Helmikuun 24 p:nä kokoonnuttiin kerhotilaisuuteen luutn. M. Laasosen kodissa Kaltimon Aaromäellä, jossa kuultiin mm. kapt. Kumpulaisen (Konttiolahden varuskunnasta) esitelmä nykyaikaisen prikaatin kokoonpanosta ja nykyisestä varusmiespalvelusta.

Maaliskuussa pidettiin kerhon hiihtoammuntakilpailut Vallisärkässä. Voittajaksi selviytyi yli-luutn. V. Savola, toiseksi vänr. H. Suhonen ja kolmanneksi vänr. E. Osola.

Huhtikuun 28 p:nä oli hengellisen toimikunnan järjestämä hengellinen tilaisuus Enon Alapappilassa ylliluutn. Kalle Tiitisen kodissa. Tilaisuudessa kuultiin talon isännän ja ylliluutn. Rainer Kankaan pitämät raamattutunnit, keskusteltiin ihmisen hengelliseen elämään liittyvistä kysymyksistä ja veisattiin virsiä.

Kesäkuussa suoritettiin %-ammunnat, joissa ker-

hon parhaimmiksi ampujiksi osoittautuivat kapt. H. Mustonen yhteispistemäärällä 269 p. Toiseksi tuli vänr. P. Sopanen 241 p. ja kolmanneksi farm.vänr. P. Stohlberg 237 p. Ammuntoihin osallistui 63 % kerhon vahvuudesta.

Kesän aikana pidettiin muutamat puutavaran vieritystalkoot kerhon rahavarojen kartuttamiseksi.

Syyskuun 9 p:nä pidettiin kerhon suunnistus- ja maastoammuntakilpailut Lauttavaaran maastossa.

Syyskuun 29 p:nä pidettiin Enon Res.ups.kerhon ja Itä-Koitereen—Pielisen Erämiesten välinen ampumakilpailu Kaltimossa. Kilpailtiin viisimiehisin joukkuein 3×10 laukauksen pienoiskivääriammunnassa ja 15 laukauksen sot.pistooliammunnassa. Joukkuekilpailut voitti Reservin upseerit pistemäärällä 1002 pist. Erämiesten yhteistulos oli 992 pist. Mieskohtaiset tulokset: Pienoiskivääri I. E. Lappalainen Eräm. 242 p, II. O. Kontro Eräm. 236 p, III. V. Savola Res.ups.kerho 216 p. Pistooli: I. H. Mustonen Res.ups.kerho 11 + ikähyvitys 12,75 p. = 130,75 pist. II. V. Savola Res.ups.kerho 127 pist. ja III. P. Ståhlberg Res.ups.kerho 127 p.

Syyskuussa tehtiin vielä retki luutn. H. Ikosen huvilalle Herajoelle.

Reservin Upseeri-lehden marraskuun numero ilmestyi Pohjois-Karjalan piirinumeroa, jota kerhomme toimesta avustettiin kirjoituksella ja ilmoitushankinnalla.

Kerhon toimesta kutsuttiin Enon kunnan, seurakunnan ja kaikkien Enossa toimivien järjestöjen edustajat neuvottelemaan itsenäisyys-temme 40-vuotspäivänä Enossa pidettävän juhlan järjestelyistä. Kerhomme puolesta osallistuttiin sitten jumalanpalvelukseen kirkossa ja käytiin sankarihaudalla, jonne laskeettiin kerhon sepele, sekä pääjuhlaan kirkonkylän koululla.

Kerhon alaisen naisjaoston toiminta on kuluneenakin toimivuotena rajoittunut miesten kunnan ylläpitämiseen kerho- ja kilpailutilaisuuksissa, josta kiitokset heille!

ILOMANTSIN RESERVIUPSEERIKERHON TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 1957

Kerhon jäsenmäärä oli kertomusvuonna 43 varsinaista ja 4 kannattavaa jäsentä.

Kerhoiltoja on pidetty 10. Näissä on ollut kahdeksan esitelmää.

Jäseniä on kerhoilloissa käynyt keskimäärin 17,2 (v. 1955 oli k:arvo 9 ja v. 1956 11,6.)

Tammikuun ja lokakuun kerhoilloissa olimme P-KR:n luontopäivien vieraina ja syyskuun kerhoillassa vierailivat Joe SpE:n päällikkö evl. L. Airila sekä majuri H. Huttunen ja kapt. Karjalainen Tilaisuus oli yhteinen aliupseerien kanssa.

Piirin talvimestaruuskilpailuissa Lieksassa oli kerhosta 6 upseeria, jotka toivat joukkuekilpailussa kolmannen sijan. Henkilökohtaisessa kilpailussa oli Jukka Sorsa toinen yhteispisteissä, samoin Jorma Kontturi ammunassa. Syysmestaruuskilpailuissa Outokummussa saavutti kolmen miehen joukkueemme toisen sijan. Heiskari voitti suunnistuksen ja oli kol-

mas yhteispisteissä. Helmikuussa oli kilpailutoiminta vilkasta, pidettiin tällöin kahdet omat harjoituskilpailut sekä ampumahiihto aliupseerien kanssa, jonka kerhomme niukasti voitti. Liiton mestaruuskilpailussa oli piirimme joukkueessa Jukka Sorsa, joka sijoittui neljänneksi. Hän oli myös liiton joukkueessa pohjoismaisissa kilpailuissa Göteborgissa. Prosentti-ammunnassa olivat kerhon tulokset: pienoiskivääri 66,6 % ja pistooli 69,2%. Pienistä kerhoista toinen Pohjois-Karjalassa.

Kaatuneiden upseerien muistopatsaan paljastustilaisuudessa Haminassa edusti kerhoa sihteeri.

Itsenäisyyden 40-vuotisjuhlan järjestelyissä oli kerho mukana. Vainajien päivänä järjestettiin seppeleenlasku sankarihaudalla, samoin jouluaattona kunniavartio, molemmat tilaisuudet yhdessä aliupseeriyhdistyksen kanssa. Rouvat järjestivät kerholle taloudellisesti erittäin hyvin onnistuneen laskiaisillanvieron.

Johtokunta on pitänyt 2 kokousta ja lisäksi on työvaliokunnan puitteissa asioita hoidettu puhelimitse ja käsitelty myös kerhoilloissa.

JUUAN RESERVIUPSEERIKERHO R.Y:N TOIMINTAKERTOMUS V:LTA 1957

Kerhon jäsenmäärä v. 1957 on ollut 22. Kerhon yleisiä kokouksia on vuoden aikana pidetty 1 ja kerhon hallituksen kokouksia on ollut 5.

Kerhon toiminnasta v. 1957 mainittakoon seuraavaa:

Kerhon tekemästä aloitteesta järjestettiin tammi-kuun 20 päivänä 1957 Juuan seurojentolalla Rukajärven ristien jakotilaisuus ja sen yhteydessä ohjelmallinen juhla. Muistoristien jaon suoritti Rukajärven suunnan komentaja, kenr.majuri E. Raappana ja juhlapuhujana oli eversti R. Hirva.

Kesällä kerho vieraili Nunnanlahdessa tutustumassa paikkakunnan ainoan huomattavamman teollisuuslaitoksen, Suomen Vuolukivi Oy:n toimintaan.

Syyskuun 14 päivänä 1957 vierailivat kerhossa Reserviupseeriliiton kannatusyhdistyksen puolesta eversti B. Ikonen ja kapteeni Kilpi, joiden kanssa neuvoteltiin Reservin Upseeri-lehden Pohjois-Karjalan numeron toimittamiseen liittyvistä seikoista. Mainitun lehden numeron taloudellisen puolen turvaamiseksi kerho osallistui ilmoitusten keräykseen paikkakunnalla. Ilmoitusten kerääminen onnistui hyvin, joskaan kerholle asetettua tavoitetta, joka alustavassa neuvottelussa todettiin jo liian suureksi, ei täysin kyetty saavuttamaan.

Kerho osallistui joulukuun 6 päivänä paikkakunnalla järjestettyyn Suomen itsenäisyyden 40-vuotisjuhliin ja sanottuna päivänä oli kerhon toimesta järjestetty kunniavartio sankarihaudoille.

Kilpailutoimintaan ei ole voitu osallistua, kun kerhon jäsenillä ei ole kilpailuissa tarvittavia pistooleita y.m. Kerholle hankittiin v. 1957 3 kpl. pienoiskivääreitä, joiden saapuminen kuitenkin viivästyi niin, ettei v. 1957 vielä voitu järjestää pienoiskiväärikilpailuja.

KITEEN SEUDUN RESERVIUPSEERIKERHON TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 1957

Toimintavuotena 1957 on kerhoon kuulunut 37 jäsentä ja on jäsenmäärä tällä hetkellä 36. Reserviupseeriliiton kevätammuntoihin osallistui kerhostamme 15 jäsentä ja koko maata käsittävissä pienten kerhojen sarjassa sijoittui kerhomme pienoiskivääriammunnassa 49:lle sijalle sekä pistooliammunnassa 46:lle sijalle, eli molemmissa noin puoleen väliin kilpailuihin osallistuneista kerhoista. Kerhomme jäsenistä ampui parhaiten yliluutnantti Nuutinen pienoiskiväärillä ja luutnantti Nurmela pistoolilla. Syyskesällä Kiteen Ympäristön Ampumaseuran järjestämään pienoiskivääripuulaakiammuntaan osallistui kerhomme kahdella 3-miehisellä joukkueella. Lisäksi muutamia kerhomme jäsenet ottivat osaa tähän ammuntaan muissa joukkueissa. 27. 10. 57 oli kerholla Lahdenkylässä maastokilpailut. Tähän kilpailuun otti osaa kymmenen kerhon jäsentä.

26. 3. 57 oli Kiteen keskuslaskokoulun juhlasalissa yhdessä kerhomme ja Kiteen Aliupseerikerhon järjestämä juhla. Se onnistui hyvin ja sali oli täynnä yleisöä.

Haminassa 8. 9. 57 pidettyyn kaatuneitten upseerien muistopatsaan paljastustilaisuuteen osallistui kerhomme kolmen tilaisuuteen lähettämämme kerhon jäsenen kautta.

Itsenäisyyspäiväjuhlan 6. 12. järjestämiseen osallistui kerhomme yhdessä Kiteen kunnan sekä eri yhdistysten kanssa.

16. 9. 57 oli Kiteen Kansanopistolla kerhomme ja Kiteen aliupseerikerhon yhdessä järjestämä puhetilaisuus, jossa puhujina olivat mm. Reserviupseeriliiton toiminnanjohtaja eversti Ikonen, kapteeni Kilpi Reserviupseeriliitosta, vääpeli Lehti Reservialiupseeriliitosta sekä yliluutnantti Rouhiainen Reserviupseeri-piiristä.

Jouluaattoiltana ja jouluaamuna oli molemmilla sankarihaudoilla kerhon ja aliupseerikerhon yhteisesti järjestämä kunniavartio.

Lisäksi on kerhomme ottanut osaa Karjalan Poikien Kiltan toimintaan. Erikoisesti mainittakoon kapteeni Otto A. Pitkäsén kiltan toiminnan tukemiseksi suorittama rahankeräys, jossa kertyi lahjoituksia yhteensä noin 30.000 markkaa ja joilla varoilla mm. voitiin rahoittaa seitsemän kiteeläisen kunniakiltajääkärin osallistuminen Joensuussa pidettyyn Kiltajuhlaan.

NURMEKSEN RESERVIUPSEERIKERHON TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 1957

Kerhon seitsemästoista toimintavuosi jatkui sääntöjen ja suunnitelmien puitteissa ehkä tavallista toimintariikkaampana. Erikoisesti on mainittava ensimmäistä vuottaan toimineen naisosaston saavutukset ja urheilusaavutukset kotirata-ammunta ja piirin talvi-mestaruuskilpailuissa. Yleensä järjestettyihin tilaisuuksiin jäsenet ovat osallistuneet suhteellisen runsaslukuisesti. Vuoden aikana on kerhoon liittynyt uusia jäseniä 11, ollen maksavien jäsenmäärä vuoden päättyessä 69. Kertomusvuoden aikana on kerho me-

nettänyt kuoleman kautta lääk.kapt. Lauri Salmenharjun.

Kerhoillat on kaikki pidetty Kauppapalantalolla lukuunottamatta vuosikokousta, joka oli 20. 1. 57 Kohtavaaraan Kansanopistolla Lipinlahdessa. Varsinaisia kerhoiltoja on ollut vain kolme, jotka ovat olleet yhteisiä Nurmeksen Seudun Reservin aliupseerien kanssa. Ohjelmana näissä on ollut esitelmiä, kaitalokuvaesityksiä, mieskuorolaulua, yhteislaulua ym. Esitelmöitsijöinä ovat olleet ev. L. Airila, ev.luutn. L. Kumlin sekä majurit M. Virmakoski ja H. Huttunen. Kerhoilloissa on yhteensä ollut 136 osanottajaa.

Vuosikokouksen jatkeeksi 20. 1. 57 oli hengellinen tilaisuus, jossa puhujina olivat ev. Simojoki ja luutn. Salomaa. Tässä kaikin puolin onnistuneessa tilaisuudessa oli vieraat mukaanluettuna yli 200 osanottajaa.

Toinen hengellinen tilaisuus oli 17. 11. 57 samoin Kohtavaaraan kansanopistolla. Tällöin puhuivat teollis. Ilmari Soisalon-Soininen sekä luutnantit Salomaa ja Koivisto.

Kertomuskausi on ollut kerhollemme sen menestyksellisin urheiluvuosi. Sen edustusjoukkue voitti 3. 3. 57 Pohjois-Karjalan piirin talvimestaruuskilpailut Lieksassa ja sai vuodeksi haltuunsa kiertopalkinnon.

Kotirata-ampumakilpailussa, joka suoritettiin ajalla 15. 5.—30. 6. 57 ja johon osallistui yhteensä 141 kerhoa, saavutti kerhomme pistooliampunnassa viidennen sijan tuloksella 95,2 % ja pienoiskivääriampunnoissa seitsemännen sijan tuloksella 91,9 % keski-kokoisten kerhojen luokassa.

27. 10. 57 Outokummussa pidetyissä piirin maastomestaruuskilpailuissa kerhomme edustusjoukkue sijoittui viidenneksi.

29. 4. 57 pelatun lentopallo-ottelun Nu Seudun Res.aliupseereita vastaan voitti aliupseerit. Jäsenten välisistä kilpailuista mainittakoon 22. 9. 57 pidetyt vapaapistooliampunnat sanomalehti »Karjalaisen» lahjoittamasta kiertopalkinnosta. Samoin syksyllä 22. 9. 57 pidettiin isopistooliampuntakilpailut sanomalehti »Karjalan Maan» lahjoittamasta kiertopalkinnosta. Pienoiskivääriampunnoissa 13. 10. 57 sai ensimmäisen kiinnityksen yll. Martti J. Timonen Nurmeksen Kauppa Oy:n lahjoittamaan kiertopalkintoon.

Retkistä mainittakoon hiihtoretki 1. 3. 57 Jokikylän Hovilaan. Perillä Hovilassa esitteli agr. J. Tennilä komean koulutilan. Naisjaosto oli järjestänyt virvoke-tarjoilun. 31. 3. järjestettiin auto-hiihtoretki Vuokatin urheiluopistolle.

Vappuaattona järjestettiin varuskunnan sotilas-kodissa tilaisuus, joka onnistui yli odotusten. 19. 5. oli järjestetty sankarivainajien muistojuhla, johon myös kerhomme osallistui. 26. 10. 57 kerho yhdessä naisosaston kanssa järjesti Amandan päivän illallistanssit hotelli Nurmehovissa. 6. 12. 57 järjestettiin jatkosodan muistomitalien jakotilaisuus Porokylän kansakoululla. Tilaisuuteen oli saapunut n. 160 mitalin tilannutta henkilöä. Jouluaattoillaksi oli klo 16.00 järjestetty lyhyt juhlahetki sankarihaudalla, jonne sankarien omaisia ym. yleisöä oli saapunut n. 350 henkeä. Itsenäisyyspäivänä ja jouluaattona oli kerhon yhdessä res.aliupseerien kanssa asettama kun-

niavartio sankarihaudalla ja lippuvartio itsenäisyys-päivän kunnianosoituksessa.

26. 1. 58 järjesti kerhomme vapaussotamme alkamisen 40-vuotisjuhlan. 60 veteraania kunnioitti läsnäolollaan tilaisuuttamme. Suoritettiin kunniakäynti vapaussodan sankarihaudalla, jolloin laskettiin kolmen sodan aseveljien seppele vapaussodan sankareille. Sankarihaudalta siirryttiin juhlaan Nurmeksen Yhteislyseon ruokasaliin. Kenraali Aarne Sihvolle, Karjalan rintaman vapaussodan aikaiselle komentajalle lähetettiin juhlasta tervehdyssähke, johon kiitosvastaus saapui 28. 1. 58.

Edellisten vuosien mukaisesti on käyty pari kertaa talkootöissä kerhomme sotasokean jäsenen yll. Alf Damsten'in pientilalla. Hallitus toivoo aktiivisempaa mukaantuloa kerholaisilta tämänlaiseen toimintaan.

Syys-lokakuun aikana järjestivät paikkakuntamme sotainvaliidit neljänä sunnuntaina peräkkäin erilaisia rahankeräystilaisuuksia, joihin kerhomme jäsenet ottivat ohjelman suorittajina aktiivisesti osaa.

Nurmeksen Seud. Res.aliups., Pielisjärven kihlakunnan Poliisiyhdistyksen, Nurmeksen Urheilumetsästäjäin ja Nurmeksen Riistanhoitoyhdistyksen kanssa anoi kerhomme puolustusministeriöltä lupaa ns. »Hukkavaaran ampumaradan» kuntoonsaattamisesta ja käyttöihinsä ottamisesta. Ko. lupa saatiinkin ja asiaa hoitaa eteenpäin ed. seurojen yhteiselin.

Urakkatyö Oy:ltä Varkaudesta ostettiin Nurmeksen Yhteislyseon vahtimestarin ent. asunto kerhollemme.

26. 8. 57 anoi kerho, että kauppalahallitus vuokraisi kerhollemme Ritoniemestä maastossa tarkemmin määritellyn maa-alueen majan tontiksi 25 vuoden ajaksi. K.o. anomuksemme johtikin myönteiseen ratkaisuun. Hallituksen alkuperäisenä tarkoituksena oli hetimiten siirtää talo Ritoniemeen, mutta koska sille löytyi hyvä vuokraaja, päätettiin siirto toistaiseksi lykätä.

Vilkastunut toiminta ja saavutukset urheilun alalla ovat olleet ilahduttavana osoituksena kerhomme nykyisestä voimasta. Voidaan todeta, että naisosaston perustaminen on ollut oikeaan osunut toimenpide. Hallitus toteaa, että maanpuolustusasian ja muidenkin toimintojemme tarkoituksen hyväksi on jatkuvasti työskenneltävä tarmokkaasti.

KERTOMUS TOHMAJÄRVEN-VARTSILAN RESERVIUPSEERIKERHON TOIMINNASTA VUONNA 1957

Vuoden 1957 aikana on pidetty yhteensä 9 kerhoiltaa, joihin on osallistunut keskimäärin 13 kerhon jäsentä. Keskustelua on käyty yleensä saapuneiden kirjelmien johdosta ja muista toimintaa koskevista juoksevista asioista. Varsinaisia esitelmiä on ollut kaksi eli majuri Reino Västin esitelmä Suomen Marsalkan elämästä ja toiminnasta sekä majuri H. Huttusen elokuvilla valaistu esitelmä väestönsuojelusta.

Urheilutoiminta on ollut vilkasta. Kerho itse on järjestänyt omat ampumahiihtokilpailut, suunnistamiskilpailut ja ampumahaastekilpailun paikallisen aliupseeriyhdistyksen kanssa. Lisäksi on osallistuttu Pohjois-Karjalan piirin talvi- ja syysmestaruuskil-

Suksien suihketta Ylämyllyllä

Suomen Aliupseeriliiton XVIII hiihtomestaruuskilpailut pidettiin Ylämyllyn Varuskunnassa 1—2. 2. 1958 Ylämyllyn Alipäällystökerhon järjestämänä. Tämä oli toinen kerta peräkkäin, kun Pohjois-Karjalan varuskunta sai nämä aliupseeriliiton suurimmat kilpailut järjestettäväkseen. Kuten muistamme, edellisen talven kisat pidettiin erittäin onnistuneesti Kontiolahdessa.

Pohjois-Karjalan jylhät vaarat tarjoavat mitä parhaimmat hiihtomaastot, joten vaativatkin kilpailuladut ovat tänne helposti järjestettävissä. Sen sijaan tällaisen suuri kilpailun muu järjestely vaatii laajan koneiston, jonka luominen ilman varuskunnan päällikön myötämielistä suhtautumista ei olisi ollut mahdollista järjestää.

Osanottajiin nähden kilpailut eivät olleet parhaat mahdolliset, sillä parhaat hiihtäjät olivat samanaikaisesti kilpailumatkalla Neuvostoliitossa. Niinpä kilpailijoilla olikin nyt hyvät mahdollisuudet tavoitella kunniakkaita mestaruuksia. Ja näin muodostuikin kilpailuista erittäin tasaväkinen ja kireä, joissa joitakin mestaruuksia meni vähemmän tunnetuille hiihtäjille. Ampumahiihtoon, joka pidettiin lauantaina, lähti matkaan yleisessä sarjassa 98 miestä, ikämiehiä 30 ja yli-ikämiehiä 23, eli osanottajia yhteensä 151. Sunnuntaina pidettyyn maastohiihtoon, jossa radan pituus oli yleisessä- ja ikämiessarjassa 15 km ja yli-ikämiehillä 10 km, osallistui sarjoittain 96,30 ja 22 hiihtäjää. Ammunta suoritettiin 10 patruunalla noin 150 m:n päässä olevaan pääkuviotauluun. Parhaimman ampumatuloksen 98 pistettä, ampui Manner-

pailuihin, liiton syyskilpailuihin ja yhden miehen voimalla myös liiton talvikilpailuun. Vielä on joukkueena osallistuttu Tohmajärven Metsästysseuran järjestämään ampumahiihtokilpailuun ja rajavartioston järjestämään puulaaki-ampumakilpailuun sekä aliupseeriyhdistyksen järjestämään haastekilpailuun suunnistamisessa. Parhaan urheilutuloksen kerho on saavuttanut Reserviupseeriliiton järjestämässä prosenttiampumakilpailuissa, joissa saavutettiin Pohjois-Karjalan piirin paras tulos sekä pienoiskivääri- että pistooliammunnassa. Urheilu-upseereina ovat toimineet ylläluutnantti Toivo Lallukka ja luutnantti Toivo Vesterinen, joiden ansiokas toiminta on syytä todeta näin vuosikertomuksessa.

Ulospäin suuntautuneesta toiminnasta mainittakoon, että keväällä järjestettiin yhdessä paikallisen aliupseeriyhdistyksen kanssa yleinen väestönsuojelua koskeva valistustilaisuus, kunnan järjestämään itenäisyyspäivän juhlaan osallistuttiin ohjelmansuorittajina sekä itsenäisyyspäivänä ja jouluaattona järjestettiin kunniavartio sankarihaudoille.

Kerhon naisjaosto järjesti joulukuussa pikkujoulun merkeissä hengellisen tilaisuuden, jossa puhuivat molemmat Tohmajärven papit.

heimin ristin ritari väep. Shadevitz Haminan apk:sta, samaan tulokseen päässeen kers. Sinisalon (Pikiruukin apk) kanssa. Tottumattomana väep. Viljo Ylönen ei onnistunut saamaan kuin 93 pistettä. Järjestävälle kerholle toi iloisen yllätyksen ampumahiidon yleisen sarjan kers. Rätty, joka sai kunniakkaan mestaruuden haltuunsa, koska sarjan voittaneen Niinisalon kers. Mustosen taulussa oli naapurin erehdyksessä ampumia ylimääräisiä osumia. Ampumahiihdon yleisen sarjan paras hiihto-aika oli tunnetulla pitkän matkan juoksijalla rajaylik. Hannu Postilla, yli-ikämiessarjassa hiihti parhaiten tunnettu hiihtäjä rajaylik. Onni Pesonen ja veteraanisarjassa väep. E. Toivainen. Sekä ampuma- että maastohiihdon joukkuetuloksia laskettaessa todettiin molemmissa voiton jääneen Pohjois-Karjalan Rajavartioston Alipäällystökerholle.

Mielihyvällä on todettava, että aliupseerikunnassa on paljon nuoria miehiä, joista on kehittymässä hyviä hiihtäjiä ja ampujia ja jotka näin ollen puolestaan turvaavat kehityksen kulun näissä lajeissa, jotka aliupseerin sotilaana, kasvattajana ja kouluttajana on hyvin omattava.

Maakunnan eri liikkeet ja yksityiset osallituivat erittäin kiitettävällä tavalla kisojen taloudellisen puolen järjestelyyn lahjoittamalla upean kunniapalkintokokoelman sekä antamalla ohjelmalehteen lukuisasti ilmoituksia.

TULOKSIA:

Ampumahiihto

Yleinen sarja

1) kers. Mustonen, Teuvo, Niinisalon auk hiihtopisteet 94.43, ampumapisteet 95, lopulliset pisteet 189.43; 2) kers. Rätty, Kauko, (mest.), Ylämyllyn apk 92.03—96—188.03; 3) kers. Kinnunen, Tauno, Luonetjärven apk 95.02—92—187.02; 4) rjkers. Eskola, Orvo, Kainuun apk 96.26—89—185.26; 5) kers. Salminen, T., P-KR:n apk 93.51—91—184.51; 6) kers. Saari, Olavi, Niinisalon auk 90.30—94—184.30; 7) rjylik. Posti, Hannu, Immolan apk 96.61—86—182.61; 8) rjkers. Partanen, Pauli, P-KR:n apk 87.66—93—180.66; 9) ylik. Penttilä, Mauri, Parolan apk 92.76—87—179.76; 10) kers. Savolainen, M., Kouvolan apk 86.70—93—179.70.

Ikämiessarja

1) rjylik. Pesonen, Onni, P-KR:n apk 98.00—96—194.00; 2) rjylik. Jaakonaho, Väinö, P-KR:n apk 96.10—94—190.10; 3) kers. Kuosmanen, Kalle, Peltsalmen auk 94.96—95—189.96; 4) yliv. Aromaa, Eero, ISK:n apk 96.72—93—189.72; 5) rjylik. Mäki Kauko P-KR:n apk 94.68—92—186.68; 6) ylik. Piironen, Aimo, Lappeenrannan apk 95.35—90—185.35; 7) väep. Torvinen, Onni, Lahden apk 89.83—94—183.83; 8) väep. Shadevitz, Einari, Haminan apk 84.52—98—182.52; 9) ylik. Kärkkäinen, Immolan apk 87.48—95—182.48; 10) yliv. Äikäs, Pentti, Vaasan apk 84.78—97—181.78.

TÄHYSTÄJÄ :

TAPAHTUMIA 150 VUODEN TAKAA [1808]

— Kenraali, kreivi K. N. af Klecker antoi omalla vastuullaan liikekannallepanokäskyn, jonka mukaan tarpeelliseksi katsotut joukot Suomessa oli koottava kenttäarmeijaksi. Käskyt lähtivät 1. 2. 1808.

Yli-ikämiessarja

1) vääp. Toivianen, Eemil, Lappeenrannan auk 96.19—96—192.19; 2) yliv. Ahtosalo, M., Haminan apk 96.10—95—191.10; 3) ylik. Tattari, Toivo, Pikiruukin apk 94.82—94—188.82; 4) yliv. Miettinen, Viljo, Kuopion apk 95.55—92—187.55; 5) yliv. Lappalainen, Juhon, Ylämyllyn apk 88.00—97—185.00.

Joukkuetulokset

1) P-KR:n apk. 569,65, rjylik Pesonen O., rjylik Jaakonaho, V., kers. Salminen; 2) Niinisolon auk 555,79, kers. Mustonen, T., kers. Saari, O., ylik. Holma, L; 3) Immolan apk 546,7, rjylik. Posti, H., rjylik. Kärkäinen, rjkers. Keski-saari; 12) Ylämyllyn apk 521,81; 19) Kontilahden apk 499,59.

15 km:n maastohiihto

Yleinen sarja

1) rjkers. Partanen, Pauli, P-KR:n apk, lopullinen tulos 55.35; 2) rjkers. Repo, Paavo, P-KR:n apk 56.42; 3) kers. Mustonen, Teuvo, Niinisolon auk 56.49; 4) rjkers. Eskola, Orvo, Kainuun apk 57.06; 5) kers. Ruuskanen, E., Kuopion apk 57.06; 6) kers. Ojala, Esko, Lahden auk 57.08; 7) kers. Kinnunen, Tauno, Luonetjärven apk 57.26; 8) rjkers. Salminen, Eino, P-KR:n apk 57.26; 9) kers. Vilén, Reijo, Häm. JP:n apk 57.30; 10) kers. Linnanmäki, Erkki, Immolan apk 57.39.

Ikämiessarja

1) yliv. Aromaa, E., ISK:n apk, lopullinen tulos 56.56; 2) rjylik. Jaakonaho, V., P-KR:n apk 58.07; 3) rjylik. Pesonen, O., P-KR:n apk 58.16; 4) rjylik. Mäki, K., P-KR:n apk 58.59; 5) rjylik. Hedemäki, T., Lapin apk 59.01; 6) ylik. Piironen, A., L:rannan auk 59.55; 7) ylik. Oinonen, O., H:linnan apk 1.00.51; 8) ylik. Asikainen, J., Kuopion apk 1.02.08; 9) ylik. Kuosmanen, K., Peltosalmen auk 1.02.43; 10) vääp. Torvinen Lahden auk 1.03.15.

Yli-ikämiessarja 10 km

1) yliv. Miettinen, V., Kuopion apk, lopullinen tulos 46.30; 2) yliv. Ahtosalo, M., Haminan apk 46.35; 3) vääp. Toivianen, E., L:rannan apk 47.14; 4) rjvääp. Hintikainen, V., P-KR:n apk 48.23; 5) ylik. Tattari, T., Pikiruukin apk 49.27.

Joukkuetulokset

1) P-KR:n apk 2.49.43, rjkers. Partanen, P, rjkers. Repo, P., rjkers. Salminen, E; 2) Immolan apk 2.56.09 rjkers. Linnanmäki, E., rjylik. Posti, H., rjylik. Keski-saari, A; 3) Kainuun apk 2.57,36, rjkers. Eskola, A., rjkers. Hokkanen, T., rjkers. Noponen, A; 10) Kontiolahden apk 3.02.26; 11) Ylämyllyn apk 3.02.31.

- 1.—2. 2. 1808 saapui Heinolaan Savon Prikaatin silloiselle päällikölle, evl. Sunnille Kleckerin mobilisaatiokäskey.
- 14. 2. 1808 pidettiin Pielisjärvellä pitäjänkokous, jossa päätettiin tehdä viholliselle vastarintaa.
- 16. 2. kokoontuivat Karjalan jääkärit Joensuuhun, johon tällöin kuului 1. ja 2. Karjalan Jääkäripataljoona.
- 16. 2. 1808 taisteltiin Pyhäjoen taistelu.
- 19. 2. 1808 Cronstedt sai kuninkaan ohjeen, jonka mukaan Savon Prikaatin oli peräännyttävä Kuopion kautta Ouluun, prikaatin mukana Karjalan jääkärit.
- 20. 2. oli asemissaan Ahvenkoskella mm. 1/2 Elimäen komppaniaa, Uudenkylän Kuivannossa mm. 1/2 Elimäen komppaniaa.
- 21. 2. 1808 venäläiset joukot työntyivät rajan yli Kymijoen linjalla. Siten sodanjulistus jäi antamatta. Se annettiin vasta myöhemmin.
- 3. Prikaatiin kuuluivat savolaiset ja karjalaiset, komentajana eversti Cronstedt, vahvuus 3.500 miestä jalkaväkeä, 250 ratsuväkeä, 100 miestä laivastoa, 10 tykkiä.
- Tilanne oli 23. 2. sellainen, että Uudenmaan Rykmentin henkipataljoona, 1/2 Elimäen komppaniaa, 2 eskadroonaa ja 2 tykkiä Forsbyssä, Porin Rykmentin henkipataljoona lähdössä Kuukoskelta, Porin Rykmentin yksi pataljoona ja tykistöä Myrskylässä, Artjärvellä oli Turun läänin Rykmentti, I Eskadroona ja 1/2 Elimäen komppaniaa. Uudessakylässä oli Hämeen Rykmentti ja I eskadroona.
- Savon osasto marssi Pieksämäeltä Leppävirralla 4.—6. 1808. Prikaatin upseerit ja miehistö napsivat, kun heidän täytyi taistelutta ja ilman varsinaista pakkoa jättää kotiseutunsa ja perheensä vihollisen valtaan.
- Majuri K. V. Malm saapui Kuopion edustalle 11. 5. 1808.
- Uskollisuudenvalan vannonnan tuli tapahtua 22. 5. 1808, mm. kaikkien pappien oli kokoonnuttava lääninsä yleiseen valvontapaikkaan, lukuun ottamatta Ilomantsin ja Liperin asukkaita, jotka lukeutuivat kreikkalaiskatolisiin ja joilla oli omat kirkkonsa ja pappinsa.
- 17. 7. 1808 suomalaiset saavuttivat Alavudella voiton.
- Sotatoimissa vallitsi tauko, lukuun ottamatta Aleksejevin osaston liikehtimistä Karjalassa, jossa se oli päässyt Pielisjoelle. Sen oli kuitenkin pysähdyttävä, kun suomalaiset olivat hävittäneet ylikulkuvälineet, kun kuultiin, että majuri Malmin johtama osasto oli saapunut Toivalasta karjalaisen avuksi ja lisäksi venäläiset pelkäsivät selkärehtien katkeamista.
- 10. 2. 1808 Pälkjärven Hiekan taistelu.
- 31. 8. 1808 Kontiolahden Möninin taistelu. Kaukana Karjalassa elettiin voiton merkeissä suomalaisten taholla, sillä talonpoikaissäällikkö Tiainen antoi

Asetus sotilaspuvun käytöstä

Tasavallan presidentin antama asetus muiden kuin vakinaisessa väessä pavelvien henkilöiden oikeudesta käyttää sotilaskapukua on seuraava:

muiden kuin vakinaisessa väessä palvelevien henkilöiden oikeudesta käyttää sotilaskapukua on seuraava:

Puolustusministeriön, puolustuslaitoksen ja rajavartiolaitoksen upseerien ja erikoisupseerien viran vakinaisella haltijalla, musiikki- ja farmasianupseerilla sekä sotilasmestarin ja aliupseerin toimen vakinaisella haltijalla on vapauduttuaan omasta pyynnöstään tai hänestä itsestään riippumattomasta syystä puolustusministeriön, puolustuslaitoksen tai rajavartiolaitoksen palveluksesta oikeus käyttää sotilaskapukua **sotilaallisissa juhlatilaisuuksissa itsenäisyyspäivänä, puolustusvoimain lippupäivänä ja vainajien päivänä:**

— kunniaikäyneillä ja kunniavartioissa sankarihaudoilla,

— Suomen sotien muistojuhlissa ja

— joukko-osastojen vuosijuhlissa,

— sotilashenkilöiden häissä ja hautajaisissa,

— upseerien ja reservin upseerien yhdistysten juhla- ja kilpailutilaisuuksissa sekä

— edustettaessa tällaisia yhdistyksiä sekä tilaisuuksissa, joiden suhteen Tasavallan Presidentti tai puolustusministeri on siten erikseen määrännyt.

Sama oikeus on myös reservin upseerilla ja henkilöllä, joka on palkittu Vapaudenristin Mannerheimin kunniamerkillä.

Edellä mainittu henkilö, jolla on puolustusministeriön, puolustuslaitoksen tai rajavartiolaitoksen palveluksessa vähintään 20 eläkevuotta, on oikeutettu käyttämään sotilaskapukua myös kaikissa niissä tilaisuuksissa, joissa siviilihenkilöt esiintyvät juhlapuvussa.

Kunniamerkkien käyttäminen tavallisessa siviilipuvussa (pyhäpuvussa).

Reserviupseerikerhojen vuosijuhlissa, Itsenäisyyspäivänä, Vainajien päivänä, puolustusvoimain lippujuhlapäivänä, joukko-osastojen vuosijuhlapäivinä sekä sotilaallisissa hautajaistilaisuuksissa, yms. tilaisuuksissa, joissa on määrätty käytettäväksi kunniamerkkejä, on paikallaan käyttää kunniamerkkejä myös siviilipuvuissa. Näin muodostuvat tilaisuudet juhlavimmiksi ja samalla korostetaan yhteenkuuluvaisuuden tunnetta (SRUL:n kiertokirje n:o 5/53).

- syyskuun 3. päivänä Kaltimonniskassa kiitosjulisteon Mönninginvaaran voiton johdosta.
- 2. 9. 1808 Kaltimon Vallinniemen taistelu.
 - 4. 9. 1808 Lappeenrannasta saapui tykkiveneitä Joensuuhun.
 - 4. 9. 1808 Joensuuta alettiin linnoittaa, jolloin rakennettiin ns. Malmin vallit nykyisen kaupungintalon taakse.
 - 8. 9. 1808 Enon Ahvenisen taistelu.
 - 9. 9. 1808 Vornan sillan taistelu.
 - 10. 9. 1808 Jauhiaisien salmen taistelu.
 - 28. 10. 1808 venäläisen kuvernööri O. von Fürstenbergin vangitseminen Joensuun Niinivaaralla.

JOKAINEN

reservin upseeri jäseneksi omaan veljesjärjestöönsä !

KARJALAN POJAT

jokaiseen maanpuolustusystävälliseen kotiin !

KARJALAN POJAT

Toimitus ja konttori: Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiiri, Ilveksenkatu 16, Joensuu. Puhelin: 2437 ylilt. Erkki Rouhiainen.

Päätoimittaja: Torikatu 33, Joensuu. Puhelin 2818 ylilt. Veikko Pekkarinen.

Toimitus: Pekkarinen Veikko päätoimittaja, Rouhiainen Erkki toimitussihteeri ja Luostarinen Erkki toimittaja.

Vakinainen avustajakunta: Hintikka A. L., filmaist., Hytönen Joose ltn., kansanopistonjohtaja, Kaltiainen Toivo kapteeni, johtajaopettaja, Korhonen Erkki väepeli, maanvilj., Lallukka Arvi väep., kauppias, Kettunen Kaarlo väep., metsänhoitaja, Krogerus Olavi ylilt., kirkkoherra, Kärkkäinen Y., maj., Oksanen H. W. ltn., kirkkoherra, Pitkänen Otto kapteeni, Sairanen Jussi toimittaja, Savola Heikki kirkkoherra, Tuovinen Aatos ltn., metsänhoitaja, Turtola Paavo kapt., varatuomari, upseeri- ja aliupseerikerhot.

Talous: Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin taloudenhoitaja, kapt., pankinjohtaja Ahti Nevalainen, Siltakatu 12, Joensuu. Puhelin: 4045 (PYP).

Lehden postisiirtotili: 24575.

Lehden tilaushinta: 250 mk vuosikerta. Irtonumerot 75 mk.

Karjalan Pojat-lehden ilmoitushinnat ovat seuraavat:

1/ 1	siv.	1-vär.	koko	n.	410 sm ²	20.000:—
1/ 2	»	»	»	»	205 »	11.000:—
1/ 3	»	»	»	»	137 »	8.000:—
1/ 4	»	»	»	»	103 »	6.000:—
1/ 8	»	»	»	»	52 »	3.500:—
1/16	»	»	»	»	35 »	2.000:—
1/32	»	»	»	»		1.000:—
Rivi (ainoastaan nimi)						500:—

HYVÄN KAHVIN YSTÄVÄ

löytää mieleisensä makuivahteen

AAA-paahmoisista

JOHANNA
KAHVIKULTA
ROSITA
KATRIINA
KORONA

TAHTI-KATRIINA
KULTA-KATRIINA
KULTA-KORONA

Pohjois-Karjalassa myyvät:

SOK-osuuskaupat

HERKKUJA

*Juhlaan ja
arkeen*

✱

Karjalan Leipä Oy
Joensuu

*Yrjö
Wahlgrèn Oy*

Joensuu

VIHITYISÄ TUOKIO

**Karjalan Talon
Ravintolassa**

JOENSUU
ILOSAARI
PUH. 3273

Osakeyhtiö Hallman

JOENSUU

Linda Pukka Oy

KANGAS- JA
LYHYTTAVARALIIKE

Joensuu, Torikatu 15
Puh. 2203

URHEILULIIKE

M. KAKKONEN

JOENSUU

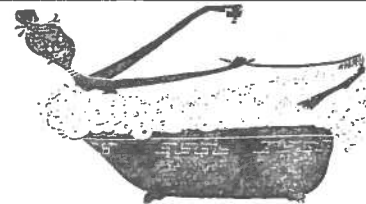
Invalidien Kukkakauppa

JOENSUU

Pankkitalo, puh. 2050
Tiaisenk. 8, puh. 2721

Joensuun Putkityö **Nevalainen & Nevalainen**

Joensuu, Niskak. 20, puh. 3158

Joensuun Käsityöliike

Om. O. S. LEPPÄ

Joensuu, Kauppakatu 24
Puh. 2953

SEKATAVARAKAUPPA

MIKKO HILJANEN

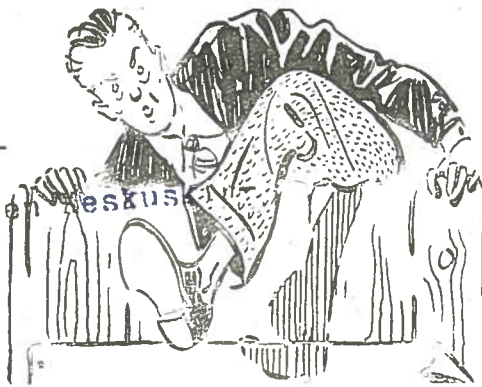
Joensuu, Rantakatu 3
Puh. 2953.

HELSINKI

Liisank. 1

Sosiaaliteollinen keskus

ja

Ylitse esteiden käy maanpuolustajan tie

PENTTILÄN SAHA

JOENSUUSSA

.....
*Pohjois-Karjalan suurin ja vanhin
puunjalostuslaitos*

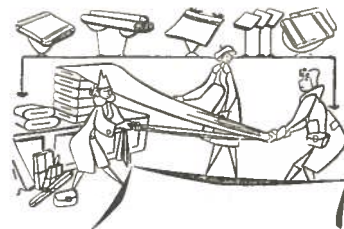

Joensuun Ymp. Osuusmeijeri

JOENSUU — SIRKKALA

Puh. sarja 3561

- Jäätelötehdas ja jäätelötilaukset puh. 3563
- Meijerin Baari, Kauppak. 23 a, puh. 3564
- Kulma-Baari, Kauppakulma, puh. 3620
- Meijeri, tilaukset ja lähetys, puh. 2040

TEKSTILITUKKULIIKE

SARVAMAA Oy

Joensuu — Kauppak. 13

Myyntipääll. puh. 2522

toim.joht. 3830

Elävienkuvienteatteri

TAPIO

Joensuu, Kauppak. 27
Puh. 2238

KESKUSOSUUSLIIKE

HANKKIJA

JOENSUUN KONTTORI